KNJIŽNICA FRANKOVA KNJEŽNA V CELJU

Milovan Zidar na obisku v Hmezadu

Milovan Zidar, prvi direktor Hmezada, ki prav letos slavi svojo 25-letnico, sedaj veleposlanik v Madžarski, je obiskal med drugim tudi mlekarno v Arji vasi. V razgovoru s predstavniki Hmezada je tekla beseda o stanju in razvojnih ciljih te sestavljene organizacije. »Na področju živinoreje, hmeljarstva in poljedelstva ste s strokovnim delom napravili velik napredek; lahko se kosate z razvitimi deželami. Kadri pa so in bodo tudi v prihodnje temelj razvoja,« je med drugim dejal Milovan Zidar.

jk

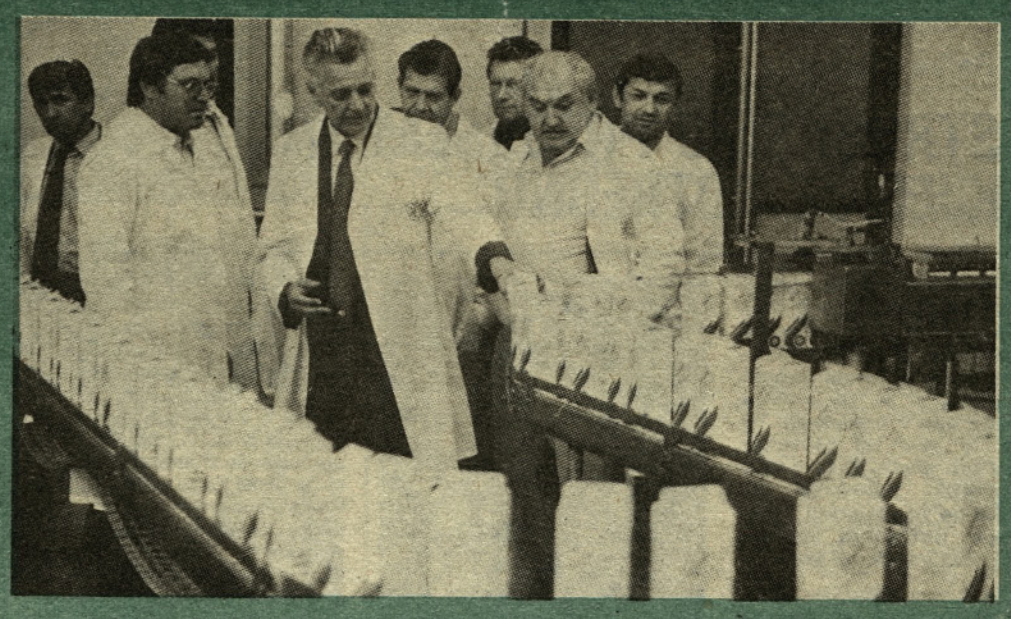

Celje - skladišče
D-Per
III 5/1986
1119860841.9
COBISS

SAVINJSKI OBČAN

Leto IX
Številka 9
September 1986

»SAVINJSKI OBČAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec
Uredniški odbor: Venceslav Satler (glavni urednik), Janez Krefilič (odgovorni urednik), člani: Marjan Drobne, Jože Gelič, Marjan Golob, Vera Kaličič, Janko Kos, Jernej Koštomaj, Cveta Mikuž, Mojca Nahtigal, Darko Naragiav, Breda Verstovšek in Milan Zupanc.

Novinarki: Irena Jelen-Baša, Marjana Matijec-Natek
Tajnica in vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar
Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1, telefon: 711-433, 711-461
Grafična priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP Večer Maribor
Naklada 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je časopis Savinjski občan oproščen TPĐ.

Nemogoči pogoji gospodarjenja

Delovni skupini CK ZKS, ki sta obiskali TT Prebold in SIP Šempeter, sta se s komunisti omenjenih organizacij pogovarjali o sedanjih gospodarskih razmerah in aktivnostih komunistov pri uresničevanju nalog za boljše gospodarjenje. V preboldski tovarni je tekla razprava predvsem o opiranju na lastne sile. Kolektiv tekstilne tovarne namreč namenja v zadnjih letih vso pozornost razvoju tudi na račun osebnih dohodkov. Za to so se komunisti odločili zavestno, ker so prepričani, da brez tehnološkega razvoja ni mogoče pričakovati boljših časov. Prepričani pa so tudi, da bodo kmalu lahko namenili več sredstev tudi za osebne dohodke. V razpravi so komunisti opozorili na posledice nekaterih zveznih administrativnih ukrepov, ki so tudi ta kolektiv potisnili v težave. Člani delovne skupine, ki jo je vodil član predsedstva CK ZKS Emil Štern, so kolektivu tekstilne tovarne izrekli pohvalo še zlasti za izvozna prizadevanja, opozorili pa so nujnost krepitve akcijske sposobnosti komunistov.

Delovno skupino, ki se je udeležila sestanka osnovne organizacije ZK SIP TOZD Tovarna kmetijskih strojev, je vodil predsednik predsedstva CK ZKS Milan Kučan. Najprej je sekretar osnovne organizacije Mirko Ledinšek ocenil uresničevanje sklepov za sanacijo gospodarskega stanja in dodal: »Ugotavljamo, da smo kljub gospodarsko zdravemu razvoju v poslovanju zašli v položaj, ki prinaša izgubo. Nemogoče gospodarske razmere nas silijo k sicer absurdnim ukrepom in sicer uvajanju nekmetijskega programa in zmanjšanju proizvodnje kmetijske mehanizacije, ta pa je našemu kmetijstvu še kako potrebna. Opremljenost kmetijstva je pri nas namreč še na precej nizki ravni. Obresti nam poberejo četrtino lastne cene izdelka, na zapadnem tržišču iztržimo zaradi prenizkega tečaja le polovico naše cene, na domačem tržišču pa zmanjšano povpraševanje in enkrat višja rast cen vhodnih materialov od cen naših izdelkov, vse to nas je potisnilo v nemogoč položaj. V razpravi je Vera Orešnik opozorila na odhajanje strokovnih kadrov, ki pa bi jih SIP za sanacijo razmer še kako potreboval. Fluktuacija za prvo polletje letošnjega leta je kar 14-odstotna, med najpogostejšimi vzroki odhajanja pa so osebni dohodki. V razpravi pa so komunisti opozorili tudi na naloge, ki jih morajo sami opraviti za uspešnejše poslovanje.

Milan Kučan je najprej opozoril na nujnost spremljanja razvoja kmetijstva, kjer so predvidene nekatere pomembne spremembe. Zavzel se je za previdnost pri uvajanju novih programov, kajti tudi zanje je treba najti trg doma in na tujem.« Povezanost v okviru sestavljene organizacije je preozka, povezati se je treba v poslovno skupnost. Položaj kmetijstva in izvoznikov se po zagotovilu ZIS ne bo poslabšal. Nagrajevanje mora biti vzpodbudno še zlasti za tiste, ki več in bolje delajo. Zveza komunistov in sindikat pa si morata prizadevati, da bodo takšne usmeritve tudi sprejete. Predvsem pa ljudje hočejo bolje živeti že danes in ne samo v prihodnosti,« je med drugim dejal predsednik predsedstva CK ZKS Milan Kučan.

jk

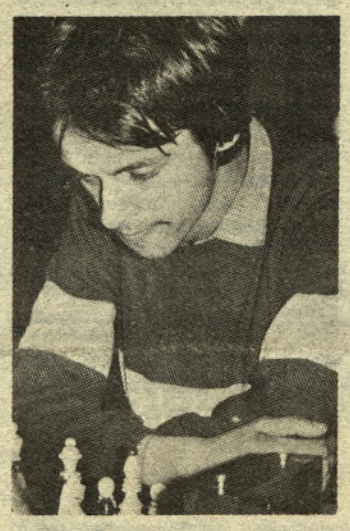

Marjan Črepan med eno svojih uspešnih iger

MARJAN ČREPAN FIDE MOJSTER

Marjan Črepan je na nekaterih mednarodnih turnirjih dosegel nekaj izrednih uspehov, saj je postal Fide mojster, kar ni uspelo še nobenemu šahistu na žalskem in celjskem območju. Svoj največji uspeh je dosegel na velikem mednarodnem kvalifikacijskem turnirju v Vrnjački banji, kjer je med 140 šahisti iz Jugoslavije, Romunije in Bolgarije: sodelovali so trije mojstri, 12 Fide mojstrov in 70 mojstrskih kandidatov, osvojil odlično prvo mesto. Nastopil je tudi že v slovenski reprezentanci v Nišu na tekmovanju republik in pokrajin, kjer je dosegel lep uspeh.

Ni še dolgo, ko se je vrnil iz Kranja z republiškega članskega prvenstva, kjer je drugič zapored osvojil drugo mesto. Tako bo sedaj skupaj z republiškim prvakom Gostišem z Vrhnike nastopil na kvalifikacijah za državno prvenstvo.

Pred kratkim se je Marjan Črepan udeležil mednarodnega šahovskega prvenstva v Italiji, kjer je nastopilo preko 160 šahistov Italije, ZR Nemčije, Jugoslavije, Avstrije, Nizozemske, Švice, Anglije, Bolgarije in Grčije. V finalni skupini 80-tih šahistov je med najboljšimi nastopal tudi Marjan Črepan in se odlično uvrstil na 5.—17. mesto. Številni mednarodni časopisi v tujini so mu zaradi tega posvetili precejšnjo pozornost in pohvalo z napovedmi, da lahko postane šahovski mojster. Številnim čestitkam in željam za doseganje še boljših rezultatov pa se pridružuje tudi naše uredništvo.

J. G.

45 let prve frontalne bitke na Čreti

Letos mineva 45 let, ko so se na jasi pri Katarini na Čreti borci Štajerskega bataljona spopadli z mnogo bolje oboroženim sovražnikom in izbojevali izredno pomembno zmago, ki je okupatorju dala vedeti, s kom ima opravka. To pa je bila tudi prva frontalna bitka s sovražnikom na Štajerskem, ki je dala močno moralno oporo v težkem boju za osvoboditev. V spomin na ta pomembni dogodek iz časa NOB se bodo 18. oktobra ob 11. uri na Čreti, tako kot vsako leto, zbrali delovni ljudje, borci, mladina in udeleženci bitke in obudili spomin na prvo frontalno bitko. Še posebej bo zanimiva ponazoritev bitke, po kulturnem programu pa bo sledilo tovariško srečanje.

jk

Nagrajevanje ali osebni dohodki

V kopici gospodarskih problemov smo se v tem času lotili sicer na videz občutljivega področja, to je nagrajevanja ali še točneje osebnih dohodkov. V gozdu iščemo drevo, na katerega se želimo ali pa hočemo obesiti vsi.

Nekaterim uspeva sedeti prav na vrhu, veliko jih pa sploh ne pride na najnižjo vejo — bi lahko dejali v prispodobi za nagrajevanje oziroma delitev osebnih dohodkov. Če bi se pogovarjali o nagrajevanju ali celo o nagrajevanju po delu, bi v teh razmerah človek še razumel. Gledanje na sosedov krožnik je postala najbolj aktualna tema tega časa. Tako nas je okupirala, da ni več časa razmišljati o delu, razvojnih ciljih, kadrovski problematiki in še o čem, kar bi nas potegnilo iz težav. In kaj nam prinašajo restrektivni ukrepi, politične parole, ugotavljanje in iskanje kršiteljev in prekoračiteljev? Vsak ima svoje globalne bilance oziroma podatke, s katerimi dokazuje, da ima prav. Ponovno bomo lahko tako kot že velikokrat ugotovili, da je bilo veliko grmenja in malo dežja. Gotovo pa nastaja škoda, ki jo bo težko popraviti. Slaba volja ljudi ne vzpodbuja k delu. Intrigantom pa uspeva v takšnih razmerah vzpodbujati še večjo nejevoljo. Skoraj vsak dan se pojavi vest o visokih osebnih dohodkih, predvsem vodilnih delavcev v gospodarstvu in družbenih dejavnostih, vesti pa so povsem izkrivljene. Res pa je, da so med posameznimi vodilnimi in tudi drugimi delavci nerazumljive razlike. Namreč voditi in odgovarjati za kolektiv s tisoč delavci ali pa sto, je najbrž razlika, podatki pa kažejo, da so bolje nagrajeni tisti, ki odgovarjajo za manjše kolektive. Osebni dohodki pa povzročajo fluktuacijo kadrov — tako dobrih, največkrat pa slabih. Še bi lahko analizirali problematiko nagrajevanja in osebnih dohodkov z različnih vidikov. Akcijo, ki jo vodimo sedaj, pa gotovo ne bo izboljšala gospodarskih razmer, ker se je nismo lotili na pravi strani. Praksa to že dokazuje.

jk

Savinjski magazin Žalec

PO NAJUGODNEJŠIH CENAH NUDIMO BLAGO ZA OZIMNICO. Možnost nakupa na kredit!

Sprejemamo naročila za INDUSTRIJSKO GROZDJE!
Informacije v vseh naših poslovnih enotah

35 LET

Rafko Mlakar

STROGI SMO PREDVSEM TAM, KJER JE POTREBNO

Z novimi predpisi ter njihovimi spremembami dobivajo vse več nalog tudi občinske inšpekcijske službe. V zadnjih mesecih je imela največ dela tržna, ki je spremljala vračanje cen v trgovinah. To pa je le ena od številnih opravil teh služb. O tem in o problematiki delovanja leteh smo se pogovarjali z načelnikom občinskih inšpekcijskih služb Rafkom Mlakarjem.

Savinjski občan: Katere naloge ste opravili v zadnjem času poleg tistih, ki vam jih je naložil zvezni interventni zakon?

Mlakar: Zelo resne probleme smo imeli zaradi zastrupitve vode v Grušovljah. Pri škropljenju hmelja je nekdo črpal vodo iz vodovoda in je zaradi nizke gladine vode škropivo steklo v vodovod. Na srečo ni prišlo do zastrupitve, ker je imela voda zelo močan vonj. Lahko pa bi bile posledice zelo hude, saj je bilo v vodi kar 35-kratno povečanje teh snovi. Sicer se v inšpekcijskih službah še vedno ukvarjamo s problematiko slabe vode, ki je najslabša v Grmovju. Delo bo veliko laže, ko bo narejen odlok o vodno-varnostnih pasovih.

Savinjski občan: Varstvu okolja namenjamo v naši družbi veliko pozornosti, kaj so inšpekcijske službe storile na tem področju?

Mlakar: Po sklepu republiške skupščine smo se vključili v večjo akcijo za varovanje okolja in v njej bodo sodelovale vse naše inšpekcijske službe. V prvi fazi bomo ugotovili, kateri so največji onesnaževalci v občini. Po ocenah so to Mlekarna Arja vas, Keramična industrija Liboje, Tekstilna tovarna Prebold in Aero-tozd Kemija Šempeter. Tem organizacijam smo poslali posebne vprašalnike. Po ugotovitvi naj bi začeli odpravljati negativne posledice onesnaževanja okolja. Kako in v kolikšnem času se bo to uresničilo, je seveda veliko vprašanje, saj bi za odpravo nepravilnosti delovne organizacije potrebovale veliko denarja.

Rafko Mlakar

Savinjski občan: Mar to pomeni, da ste v tem pogledu nemočni?

Mlakar: V predpisih je lahko natančno zapisano, kako bi moralo biti. Veliko vprašanje pa je, od kod zagotoviti denar. Na drugi strani pa gre tudi za veliko nedoslednost v naši družbi. Nek objekt se začne graditi, še preden so narejeni vsi projekti.

Savinjski občan: Glavna naloga inšpekcijskih služb naj bi bila: ukrepati, še preden pride do nepravilnosti. V katerih primerih postopate ostreje?

Mlakar: Strogi smo le tam, kjer vidimo, da gre za resne probleme oziroma bi lahko bile posledice zelo hude. To so higienski pogoji v večjih obratih družbene prehrane. Kaznovale naj bi naše službe le v skrajnem primeru, saj bi, če bi dosledno upoštevali vse predpise, še znatno bolj obremenili sodnike za prekrške. Predenlahko kaznujemo, je postopek zelo dolg, v končni fazi pa so kazni zelo majhne. Priznati moram, da vseh stvari ne odkrijemo, kajti občina je precej velika.

Savinjski občan: Se kdaj zgodi, da vam pri tem pomagajo tudi občani?

Mlakar: V večini primerov gre za manjše spore. V občini je veliko ljudi, ki ne morejo živeti brez tožarjenja sosedov, bodisi zaradi zavisti ali česa drugega. To inšpekcijskim službam vzame precej časa in ga zato zmanjka za reševanje pomembnejših problemov. Kajti, ko pride pritožba, moramo ugotoviti, kaj je resnica, pa četudi gre samo za previsoko živo mejo. Seveda zmeraj ni tako in pritožbe so včasih umestne.

V zadnjem času imamo veliko pritožb delavcev, zaposlenih pri obrtnikih zaradi nepriznanega dopusta in neizpolnjevanja aneksov.

Savinjski občan: Ali predvidevate kakšne spremembe pri organizaciji inšpekcijskih služb?

Mlakar: Več pozornosti bomo namenjali varstvu pri delu, bolj bomo kontrolirali delovna razmerja. Tovrstno inšpekcijsko službo bomo po vsej verjetnosti organizirali na ravni regije. Na novo bomo ustanovili še prometno inšpekcijo. Ta bo predvsem kontrolirala delovne organizacije, ki imajo prevoz za lastne potrebe.

Marjana M. Natek

Predstavniki obeh občin in Konrad Kolšek med pogovorom s mladinci v učnem centru Planina.

Obisk mladincev na Planini

Na osemnajstdnevnih vajah v učnem centru Planina so se mladi iz žalske in trboveljske občine usposabljali za potrebe splošnega ljudskega odpora. Med kratkim obiskom smo zvedeli marsikaj zanimivega iz njihovega dela in življenja. Namen vaje namreč ni spoznavati samo vojaške veščine, čeprav je temu namenjen glavni del pouka, ampak tudi kovanje prijateljstva in medsebojnega spoznavanja. »Program je zelo natrpan in tudi naporen vendar ga mladinci uspešno uresničujejo. Svoje sposobnosti in želje pa lahko uveljavljajo v popoldanskem delu, ki je namenjen športnim in kulturnim aktivnostim. Imamo tudi takoimenovani zidni časopis, pripravili pa bomo tudi taborni ogenj s kulturnim programom in plesom. Odločili smo se tudi za udarniško delo in tako bomo pomagali pri napeljavi vodovoda k domu borcev. Ob zaključku vaje bomo najbolj prizadevnim udeležencem podelili priznanja in knjižne nagrade,« nam je povedal komandant tabora Ivan Rupnik. Tudi tokrat so jih obiskali predstavniki obeh občin in se z njimi pogovarjali o aktualnih gospodarskih in družbenih razmerah. Obiskal pa jih je tudi general major Konrad Kolšek, sicer naš rojak iz Letuša, ki se je zanimal za delo mladih, marsikaj zanimivega pa je povedal tudi iz svojih bogatih izkušenj s področja usposabljanja za splošni ljudski odpor. jk

S 13. seje predsedstva OK ZSMS Žalec

Končuje se januarja začet postopek kadrovanja v organe in komisije OK ZSMS Žalec in v javni razpravi je po vseh OO ZSMS kanidatna lista za člane predsedstva OK ZSMS Žalec.

Volilna konferenca OK ZSMS Žalec bo v ponedeljek, 6. oktobra 1986, ob 12. uri v sejni dvorani Skupščine občine Žalec.

Mladi bodo na konferenci razpravljali o mladinskem prostovoljnem delu, o problematiki osnovnih šol in o srednjem usmerjenem izobraževanju, o motiviranosti študentov za mladinsko delo. Spregovorili bodo o vlogi ZK v mladinskih vrstah in o fronti ZSMS po kongresih.

Na predsedstvu je bila dana splošna analiza dela komisij in centrov OK ZSMS Žalec z ugotovitvijo, da od skupno 5 centrov, 17 komisij in 4 svetov 5 komisij ne dela. Vzrok za takšno stanje je slaba kadrovska zasedba in predsedstvo je sprejelo sklep, da po volilni konferenci OK ZSMS Žalec skliče komisije, ki bodo z novim vodstvom sprejele tudi svoj program dela.

Delovno-počitniškega srečanja delegacij OK ZSMS Žalec, Subotica in Pančeva so se udeležili trije predstavniki predsedstva OK ZSMS Žalec v Biogradu n/m. Razgovori so potekali predvsem o sodelovanju na kulturnem in športnem področju ter o sodelovanju na področju mladinskega prostovoljnega dela ter o obveznostih pri oblikovanju skupne brigade »Ljubo Zorica« med OK ZSMS Žalec, Subotico in Biogradom n/m.

Jolanda Ušen

Veliko kriminalnih dejanj bi lahko preprečili občani sami

»Varnostne razmere v žalski občini so še zadovoljive, vendar pa je zelo zaskrbljujoče dejstvo, da se slabšajo iz leta v leto. Povečalo se je število kriminalnih dejanj in tudi prometnih nesreč. Večino le-teh bi lahko preprečili občani sami, če bi se obnašali bolj samozaščitno. Premalo se zavedajo, da če delajo škodo družbenemu in zasebnemu premoženju, to počno tudi v svojo škodo in v končni fazi bodo nosili posledice sami,« trdi Franc Klanjšek, komandir postaje Milice v Žalcu. To obveznost opravlja dobre tri mesece, pred tem pa je služboval po raznih krajih v občini in nekaj časa v Titovem Velenju in na Ljubnem. Pred dvanajstimi leti se je preselil v žalsko občino in tako razmere v njej dokaj dobro pozna.

»Mislim, da je to prednost, ker poznam okolje in ljudi in kot komandir bom laže delal. To delo je naporno in zahteva veliko odrekanja,« pripoveduje Franc Klanjšek. To je tudi vzrok, da na teh mestih nihče ne vztraja dolgo, čeprav naloge komandirja prevzemajo večinoma mladi ljudje. »Naši ljudje odhajajo na druga delovna mesta organov za notranje zadeve. Niti ni slabo, da nekdo dela v okolju le krajši čas, kajti sicer je težko biti do vsega objektiven. Poklic miličnika je težak in zato se v zadnjih letih vse manj mladih ljudi odloča zanj,« pripoveduje.

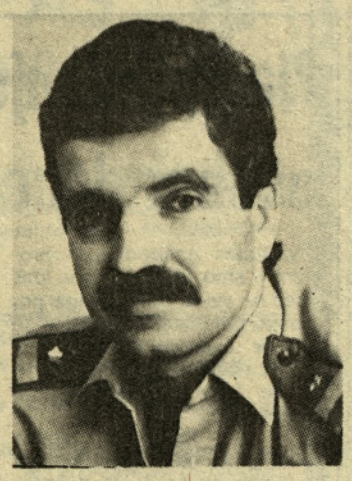

Franc Klanjšek

Kot trdi komandir postaje Milice, bi se število kaznivih dejanj občutno zmanjšalo, če bi občani zaščitili tako zasebno kot družbeno premoženje. »Naši miličniki odkrijejo veliko nezaklenjenih vozil pred lokali, raztrgane ograje okrog delovnih organizacij in še bi lahko našteval. Ko pride do tatvine, je storilce teh dejanj zelo težko odkriti. Lahko rečem, da v nekaterih delovnih organizacijah ni že pri vodstvu pravega posluha za varnost. Zatrjujejo, da je danes treba reševati predvsem gospodarske probleme, z varnostjo pa se bodo ubadali, ko bo čas za to,« pravi Franc Klanjšek in dodaja: »Organizacija ne more biti uspešna, če je v njej nered, če se odtujuje družbeno premoženje preko tako imenovanih »zvez«, delavci prinašajo alkohol na delo in če spi čuvajska služba.«

Zato tudi potem, ko tatvino prijavijo, v takšnih primerih malo storijo, da bi krivca tega dejanja pomagali odkriti. Kot pravi komandir, so v delovnih organizacijah prepričani, da so s tem že storili vse.

Prometnih nesreč je v zadnjih letih vse več, manj je le tistih z najhujšimi posledicami. Precejšnje pa so telesne poškodbe in materialna škoda. Zato so na postaji Milice začeli načrtno delati, da bi se število prekrškov v prometu zmanjšalo. Poostrili so nadzor na cestah, pozornost še posebej posvečajo voznikom koles z motorjem. Kot pravi Franc Klanjšek, so to posebna kategorija udeležencev v prometu, mlajši so in agresivnejši in poleg tega velikokrat vozijo brez ustreznih dovoljenj.

Veliko nevarnost v prometu predstavljajo vinjeni vozniki, ki jih je iz leta v leto več, pravi komandir, posledice alkohola pa največkrat utrpijo povsem nedolžni ljudje.

—mn.

Delavci so glasovali ZA

Trgovska delovna organizacija Savinjski magazin Žalec bo od začetka prihodnjega leta poslovala kot članica sozda Merx Celje. Za združitev so delavci že glasovali 19. septembra na referendumu, kjer je bilo kar 84,64 odstotkov delavcev za to povezavo. V prihodnjih mesecih bodo ustrezen postopek izvedli še v sozdu Merx. Potem bo Savinjski magazin posloval kot enovita organizacija sestavljene organizacije.

Od združitve si ta trgovska organizacija, ki je nosilec osnovne preskrbe v žalski občini, obeta številne prednosti. Predvsem pa bodo realizirali prepotrebne naložbe, ki jih delavci Savinjskega magazina sami ne bi zmogli. Že v jesenskih mesecih bodo začeli z dolgo načrtovano obnovo samopostrežne v Žalcu in zato so prostore le-te preselili na Šlandrov trg, oziroma v bivšo trgovino s pohištvom. Do leta devetdeset bodo dokončali še več naložb, tako bodo med drugim zgradili prodajalne v Petrovčah in na Vranskem, z obnovo žalske samopostrežne pa bodo ustrezno preuredili prodajalne v Žalcu. Kot pravijo v Savinjskem magazinu, bodo imeli od združitve navsezadnje korist tudi potrošniki, saj jim bodo lahko ponudili pestrejšo izbiro blaga.

—mm.

Ob predlagani združitvi Savinjskega magazina z Merxom seveda ni šlo brez hude krvi. Dokaz za to je septembrska seja občinskega izvršnega sveta, ki je le dva dni pred referendumom razpravljal o utemeljenosti združitve. Zato je bilo na račun te organizacije izrečenih nekaj ostrih kritik, kajti ta organ, ki je zadolžen za osnovno preskrbo v občini, bi moral biti o tem obveščen že prej. Dokaj ostro pa je v razpravah reagiral tudi sozd Hmezad, ki si je prizadeval za to povezavo že pred dobrimi tremi leti. Zakaj do združitve potem ni prišlo, je bržkone po uspelem referendumu neumestno razpravljati. Kljub dokaj ostri razpravi je na seji izvršnega sveta prevladalo prepričanje, da je to povezovanje umestno, še posebej, če se bo izboljšala osnovna preskrba v občini.

Občinska kulturna skupnost
ŽALEC

Odbor za podeljevanje
Savinovih odličij

OBJAVLJA

pogoje za podelitev Savinovih odličij za leto 1986

Občinska kulturna skupnost Žalec bo ob slovenskem kulturnem prazniku — 8. februarju podelila za vsestransko aktivno delo na področju kulture, za posebne dosežene uspehe na umetniškem, znanstveno-kulturnem in ljubiteljsko kulturnem področju in za življenjsko delo

SAVINOVE NAGRADE S PLAKETO za aktivno delo nad 25 let,
SAVINOVE PLAKETE za aktivno delo do 25 let,
SAVINOVA PRIZNANJA za aktivno delo do 15 let.

Posamezno odličje more prejeti posameznik, društvo, organizacija združenega dela in druga organizacija, ki imajo sedež na območju občine Žalec.

Dobitnike Savinovih odličij lahko predlagajo OZD, društva, organizacije in posamezniki.

Odbor bo sprejemal predloge do 30. oktobra 1986.

S spravnimi poskusi manj razvez zakonov

Na enoto sodišča v Žalcu pride vsako leto okoli šestdeset zahtev za razvezo zakona. V primerjavi s sklenjenimi zvezami je to skoraj tretjina. Da pa razvez v končni fazi ni toliko, se v postopku opravljajo spravni poskusi med sprtimi zakonci. Nekaj let je bilo to v pristojnosti sodišča, že šesto leto pa to nalogo uspešno opravlja občinski Center za socialno delo. Lani je kar 21 zakonskih parov umaknilo predlog za razvezo zakona. Kot pravijo na centru za socialno delo, namen spravnih poskusov nikakor ni obdržati zakon skupaj za vsako ceno. S pogovori in nasveti strokovnjakov le poskušajo najti umno rešitev, oziroma jih opozarjajo na posledice, ki bi jih utegnila imeti razveza. Še posebej veliko pozornosti namenjajo zakoncem, ki imajo še mladoletne otroke.

Spravne poskuse opravlja strokovnjak v zakonski svetovalnici, v njegov sklop dela pa med drugim sodi še predzakonsko svetovanje in dovolitev zakonske zveze mladoletnim osebam.

— mn.

PRISPEVEK ZA POSODOBITEV BOLNIŠNICE

Na žiro račun sklada za posodobitev celjske bolnišnice so do 5. septembra nakazale sredstva naslednje delovne organizacije iz naše občine:

Hmezad Žalec DS Interna banka	**533.483.—**
Samoupravna stanovanjska skupnost	**69.542.—**
KIV Vransko	350.899.—
Rekapitulacija po občinah:	
Celje	72.425.885.—
Laško	11.354.932.—
Žalec	7.308.574.—
Mozirje	2.342.080.—
Šmarje	2.212.650.—
Velenje	2.091.531.—
Šentjur	1.061.268.—
Sevnica	251.286.—
Slovenske Konjice	227.200.—
SKUPAJ VPLAČANO do 5. 9. 1986	**99.275.406.—**

Hmezadovih 25 let . . .

Od takrat, ko so bili položeni temelji Kmetijskega kombinata Žalec, je minilo 25 let, korenine njegovega nastanka pa segajo še naprej.

Pred 25 leti so se organizacije združenega dela s področja osnovne kmetijske dejavnosti in predelave, ki so se dotlej razvijale vsaka zase, odločile za skupno pot nadaljnjega razvoja. Postopoma so se združevale v Hmezad tudi druge delovne organizacije z območja celjske regije pa tudi širšega prostora. Nekatere organizacije združenega dela pa so v času razvoja zrastle na novo.

Z novo samoupravno, tehnološko in orgazacijsko obliko so se pričeli intenzivni procesi nadaljevalnega razvoja kmetijstva in tudi dejavnosti, ki so s kmetijstvom povezane, kot so predelava, trgovina, strojna dejavnost, proizvodnja plastike, obrtna dejavnost, inženiring, transport, gostinstvo in turizem pa urejevanje zemljišč itd. Kljub navidezni heterogenosti so te organizacije močan agroživilski kompleks. Nadaljnji razvoj je omogočil, da so se formirale ustrezne dejavnosti skupnega pomena, kot so interna banka, hranilo-kreditna služba, računalniški center, inženiring, konzorcij za Malto in še druge dejavnosti.

Skozi 25 let je [illegible] prešel veliko organizacijskih oblik. Samoupravljanje je zavzelo neslutene razsežnosti in je prodrlo v sleherno poro tako v Hmezadu kot na širšem prostoru.

Hmezadove delovne organizacije delujejo danes v sedmih občinah, poslovanje pa ima Hmezad organizirano na širokem prostoru Jugoslavije, Hmezadov prispevek **pri razvoju kmetijstva v Sloveniji,** zlasti še pri razvijanju novih odnosov v kmetijstvu, pa na področju znanosti in tehnologije, je neprecenljivo velik in brez dvoma zavzema eno najbolj pomembnih mest v SR Sloveniji. Hmezad ima tudi pomemben delež v prehrambeni bilanci SRS.

Ob uspehih, ki so spremljali delovanje Hmezada skozi 25 let, pa je bilo tudi nemalo težav in kriznih obdobij, ki pa so jih Hmezadovci uspešno premagovali. V zadnjem času so Hmezad pestile velik težave spričo novih, visoko vrednih naložb in drugih problemov, ki so se pojavljali, dokaj uspešne so bile tudi izvedene sanacije.

Ko danes delovni ljudje v Hmezadu ocenjujejo prehojeno pot, hkrati snujejo nove naloge. Ena izmed osnovnih nalog bo razvoj proizvodnje na vseh ravneh, zlasti še v osnovni kmetijski dejavnosti. Posebno v tej kaže izkoristiti vse možnosti v družbenem in v zasebnem sektorju kmetijstva. Vzpostaviti bo treba dohodkovne odnose in speti reproverige, kar bo ena osnovnih nalog.

Urejevanje in intenzifikacija zemljišč z ustreznimi agromelioracijami mora biti področje, kateremu kaže posvetiti še večjo in odgovornost. Vzporedno s proizvodnjo bo potrebno razvijati tudi druge dejavnosti — od predelave, trgovine, gostinstva in drugih.

Ena osnovnih nalog bo finančna sanacija DO, zlasti še investicije v obratna sredstva, to pa zaradi težav, ki se ob pomanjkanju teh sredstev pojavljajo v delovnih organizacijah in da bi se izognili plačevanju visokih obresti. Prizadevati si bo treba tudi za večjo medsebojno povezanost delovnih organizacij in sem spada tudi področje investicijske politike. Zlasti na tem področju kaže s skupnimi močmi graditi posamezne objekte ter na tak način združevati kapital.

Ena zelo odgovornih nalog bo smelo vključevanje v izvoz, zlasti še, ker so na tem področju že veliko zamudili. V ta namen bodo proizvodnjo prilagojevali večjim izvoznim možnostim. To je ekonomska nuja.

Za nadaljnji razvoj Hmezada je izredno pomembno celovito gledanje na razvoj. Parcialno gledanje — zgolj iz pozicije TOZD in DO — iz razvojnega vidika ni dovolj napredno. Širše gledanje lahko realizirajo, če bodo med seboj čvrsto povezani v dobrem in slabem. Skrbeti za medsebojno povezanost delavcev v združenem delu je tudi ena izmed nalog, sprejetih na nedavnih kongresih ZK.

Ob vsem tem bi lahko rekli, da so delovne organizacije, združene v Hmezad, lahko ponosne na prehojeno pot. Ustvarjeni so solidni pogoji za proizvodnjo in nadaljnji razvoj. S skupnimi silami bo treba pomagati DO, ki so v investicijah ali uresničujejo svoje razvojne programe.

Še bi lahko naštevali naloge, vendar ob tem ne kaže pozabiti, da bodo naloge mogli izpeljati samo mlajši, strokovno sposobni in delovno ambiciozni delavci na vseh ravneh. V sistem samoupravljanja naj bi vključili vsakega delavca.

Na tej razvojni poti je brez dvoma največ prispeval človek — delavec, združeni kmet, obrtnik in drugi. Ob oceni dosežkov kaže omeniti tudi velik prispevek predhodnih generacij delavcev, kmetov in ostalih, ki so s svojim vztrajnim in zvestim delom prispevali k razvoju Hmezada. Zato naj bo prehojena pot vsem spodbuda za nadaljnje uspešno delo.

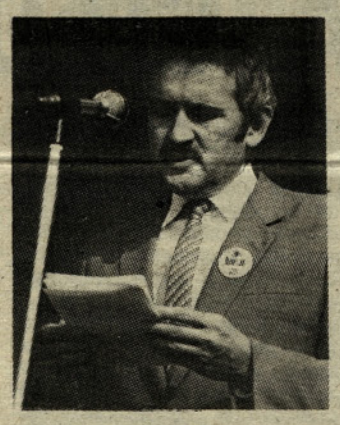

MILAN KNEŽEVIČ

Predsednik republiškega komiteja za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je v slavnostnem govoru med drugim dejal: »25 let v razvoju OZD ni dolga pot, je pa na področju kmetijstva to za naše razmere že velik jubilej, saj smo bili v tej dejavnosti v celotnem povojnem obdobju priča naglim organizacijskim in razvojnim spremembam. Zato mi je še v toliko večje zadovoljstvo, da vam lahko čestitam za dosežen razvoj. Vaša OZD je zrasla v pomembnega nosilca kmetijsko-živilske proizvodnje, ki v povezavi z različnimi panogami izven sistema omogoča tudi celovito proizvodnjo in ponudbo na domačem ter tujem tržišču. Poleg hmeljarstva uspešno razvijate širok program proizvodnje hrane, trgovino in gostinstvo in s tem prispevate pomemben delež k razvoju družbene skupnosti. Vaše nadaljnje usmeritve pa morajo biti za praktično izvedbo čimbolj konkretno izdelane in nosilci dogovorjeni. Cilji morajo biti odraz potreb in zavestnih spoznanj delavcev in kmetov, da bodo tesneje povezani smotrno uporabljali proizvodna sredstva in tako ustvarjali ugodnejše pogoje za pridobivanje dohodka.«

— Vloga in delež Hmezada v slovenskem in jugoslovanskem prostoru?

— Sodelovanje in povezanost z ostalimi agroživilskimi kompleksi v SR Sloveniji?

— Nadaljnje perspektive nove mlekarne v Arji vasi?

— Kje, kaj in za koliko povečati izvoz in nasploh nastop na zunanjih tržiščih?

Našteta vprašanja smo zastavili predsedniku poslovodnega odbora SOZD Hmezad mag. Vladu Gorišku, od katerega smo povzeli osnovne misli v sestavku »Hmezadovih 25 let«:

»Na širšem celjskem območju smo najtesneje povezani z Merxom. Ne le, da poslovno sodelujemo, marveč sodelujemo tudi v planiranju in smo nasploh sprejeli skupne temelje srednjeročnega plana.

Poleg različnih oblik sodelovanja z ostalimi agroživilskimi kompleksi v SR Sloveniji sega naše sodelovanje široko na jugoslovanski prostor. Zlasti dobro sodelujemo z nekaterimi velikimi organizacijami v Slavoniji in Vojvodini pa tudi v Bosni in na drugih območjih Jugoslavije. Tako v nekaterih krajih SR Bosne že delujejo naše odkupne postaje za prevzem gozdnih sadežev, zadnji čas pa snujemo tudi ustrezne objekte za trgovine za oskrbo kmetijstva.

Vse kaže, da se bo nova mlekarna v Arji vasi uspešno sanirala in izkopala iz izgub. Tako sedanja izguba več ne predstavlja posebnega problema in mlekarna je na najboljši poti, da v doglednem času postane rentabilna. Očitno je, da so bili ukrepi družbenega varstva učinkoviti. Seveda pa dokončna sanacija novega objekta ni zgolj zadeva Hmezada, marveč širše družbene skupnosti in bank ter drugih dejavnikov, kajti njen pomen je veliko širši. Mlekarna ima velike možnosti predelave mleka v kvalitetne sire in druge više ovrednotene mlečne proizvode, to pa pomeni boljšo ponudbo na slovenskem in jugoslovanskem trgu. V fazi dokončanja je tudi nova sirarna v Šmarju.

Glede izvoza nismo izkoristili vseh možnosti, zato posvečamo tej dejavnosti vso skrb. Pri tem ne gre zgolj za prodajo naših proizvodov na tuje trge, marveč tudi za izvoz znanja, naših izkušenj. Odločno več lahko naredimo za večji izvoz gozdnih sadežev, zdravilnih zelišč pa tudi mesa in drugih proizvodov. Vse močneje se bo v izvozu uveljavljal tudi naš inženiring. Ta na tujem že prevzema odgovorna dela in ni naključje, da smo od zveznega komiteja za kmetijstvo določeni za nosilca uvedbe težke linije za perutnino in na področju namakanja. Pogovori o takšnem sodelovanju potekajo v raznih deželah tretjega sveta, v Turčiji in v drugih delih sveta. V tem nastopanju na tujem sodelujemo tudi z EMONO Ljubljana. S strani Zadružne zveze Jugoslavije in zveznega komiteja za kmetijstvo smo postali nosilec programov za razvoj kmetijstva v zasebnem sektorju v deželah v razvoju, kar je vsekakor priznanje našemu delu.

Zavedamo se, da bomo mogli le s široko razvejano izvozno dejavnostjo dobro gospodariti in hitreje napredovati.

L. Trstenjak

PRIZNANJA ZA NOVE PROGRAME

Na zagrebškem velesejmu je LIK SAVINJA TOZD Pohištvo Šempeter prejel diplomo z zlato plaketo **MOBIL OPTIMUM 1986,** in sicer za najuspešneje razvit končni proizvod lesne industrije v skupini opreme za stanovanje program 3K.

To priznanje se vsako leto podeljuje za uspešno oblikovan program, za njegovo funkcionalnost in kakovost, predvsem pa po kriteriju, da je nov program že najmanj dve leti uspešno prodajan in uveljavljen na tržišču. Prav po tem pa se to priznanje razlikuje od prejšnjih dveh priznanj, Zlatega ključa, ki ga je prejel ta program na sejmu pohištva v Beogradu, in Zlatega mosta s sejma v Skopju. 3K je torej prejšnjima dvema priznanjema dodal še MOBIL OPTIMUM in tako osvojil vsa tri najvišja priznanja.

V skupini opreme za mlade je program **ROKY** sprejel pohvalo kot nov program, s tem pa že zadovoljil osnovnemu kriteriju, da čez dve leti lahko pričakuje tudi najvišje priznanje.

Na nedavni tiskovni konferenci pa so predstavniki LIK Savinja predstavili nov program iz skupine BIO izdelkov, imenovan BAMBI. To pohištvo je še posebej primerno za počitniške hišice, zidanice, delavnice, garaže ali shrambe. Uporabno pa je tudi za vrsto drugih namenov, saj ga lahko prosto sestavljamo in tudi oblikujemo glede na razpoložljivi prostor. In zakaj BIO program? Gre za uporabo zdravju neškodljivih materialov. Novost, ki bo pri kupcih gotovo zbudila pozornost, z novimi programi pa LIK Savinja Šempeter uspešno uresničuje sanacijski program.

jk

Priogram Bambi bodo sestavljali iz smrekovega ali borovega opaža

Poudarek razvoju

Delavci IGM Gradnja so praznik svoje delovne organizacije počastili s svečanim zborom, na katerem so zaslužnim in jubilantom podelili priznanja. Direktor DO Jože Jan pa je v slavnostnem govoru spregovoril o letošnjih rezultatih gospodarjenja. »Dobri lanski rezultati sicer odražajo prizadevnost celotnega kolektiva, vendar pa zunanji ukrepi zmanjšujejo predvsem dohodkovno sposobnost. Gospodarskim rezultatom pa moramo pripisati razne slabosti, ki se kažejo v nizki produktivnosti, slabi organizaciji dela in premajhni skrbi za kvalitето proizvodov. Ker ni pričakovati boljših pogojev gospodarjenja, bo le-to odvisno od nas samih,« je dejal Jože Jan. Ko pa je govoril o razvojnih ciljih, je predvsem poudaril večjo skrb za uveljavljanje lastnega znanja in tehnološkega razvoja. Zato načrtujejo reorganizacijo razvojne službe, ki bo v novih delovnih prostorih kmalu pridobila potrebne pogoje za raziskovalno delo. Sicer pa so v IGM Gradnja letos bogatejši za novo proizvodno halo, v kateri teče proizvodnja dimnikov in kaminov.

J. K.

S svečane seje zbora delavcev IGM Gradnja

Zlati grb ob jubileju

Srebrni jubilej je SOZD Hmezad obeležil s svečanim zborom kolektiva, ki se ga je udeležilo preko dva tisoč delavcev, kmetov kooperantov in gostov. Med njimi je bil predsednik predsedstva SRS France Popit, slavnostni govornik pa predsednik republiškega komiteja za kmetijstvo in prehrano Milan Kneževič. Zbranim je najprej spregovoril predsednik SOZD-a Hmezad Vlado Gorišek. Najprej je orisal prehojeno pot v preteklih 25 letih, nato pa je opozoril na razvojne cilje v naslednjih letih. Predsednik občinske skupščine je nato podelil zlati grb — najvišje občinsko priznanje. Mladinci so pripravili prisrčen umetniški program, tovariško srečanje pa se je zavleklo pozno v noč.

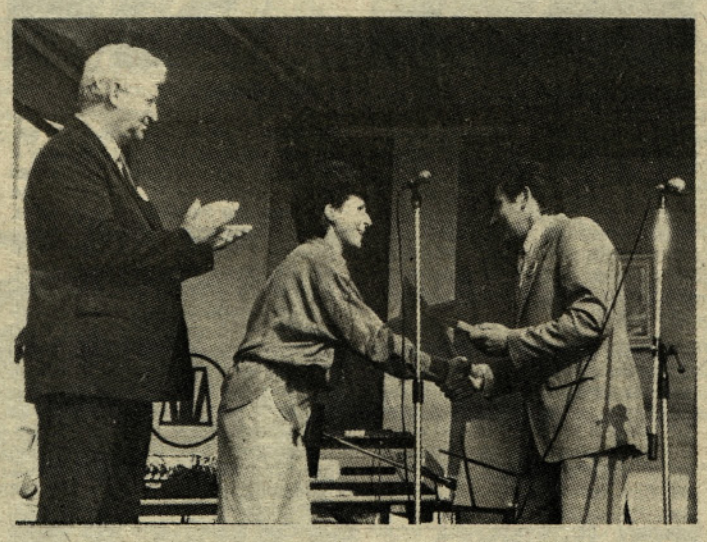

Direktor DO Alojz Došler ter predsednik sindikata Božo Cvirn izročata jubilejno nagrado Olgi Pantner za 30 let dela.

Foto: T. T.

Praznik »Polzele«

V tovarni nogavic na Polzeli so pred dnevi imeli krajšo slovesnost, na kateri so počastili dan kolektiva — 9. **septe**mber — dan, ko so pred 36 leti izvolili prvi delavski svet in tako stopili na pot samoupravljanja. Na slovesnosti so se zbrali jubilantje, ki so ali bodo letos imeli 10, 20, in 30 let delovne dobe, ter predstavniki družbenopolitičnih organizacij in vodilni delavci. Zbrane je najprej pozdravil predsednik centralnega delavskega sveta Franci Jelen, nato pa je spregovoril direktor DO Alojz Došler, ki je jubilantom najprej čestital, nato pa med drugim dejal: »Poslovni rezultati, ki smo jih dosegli v prvem polletju, so sicer dobri, vendar so označeni z visoko stopnjo inflacije. V drugem polletju še rezultati ne bodo takšni, kot si jih želimo, čeprav smo v posodobitev opreme vložili dva milijona dolarjev. Vsi stroji že sicer delajo, vendar še ne s polno zmogljivostjo. Z njimi smo dosegli, da lahko tržišču ponudimo popolnejši asortiman — tako doma kot za izvoz . . .«

Za 30 let delovne dobe so nagrade prejeli: Franc Jelovšek, Olga Pantner, Hedvika Likeb, Veronika Mlakar, Marija Podbregar, Drago Ribič, Marija Sevčnikar, Ervin Strahovnik, Adolf Svet, Marija Veler in Terezija Verk. Za 20 let dela je nagrade prejelo 27 delavcev, za 10 let pa 39 delavcev.

Po podelitvi priznanj in nagrad jubilantom je sledil kulturni program, ki so ga pripravili učenci osnovne šole Vere Šlander Polzela in kvintet Lastovka.

TONE TAVČAR

Po nakupih med delovnim časom

V zadnjem času je bilo slišati negodovanje potrošnikov glede odpiralnega časa trgovine Lesnina v Levcu, največ kritik pa je bilo namenjenih oddelkoma za gradbeni material in pohištvo v TOZD Maloprodaja. Delovni čas obeh oddelkov je bil namreč še do nedavnega takšen, kot vidite na posnetku, to pa je neizbežno vodilo kupce, da so morali hoditi po blago med delovnim časom. Na gradbenem oddelku so prisluhnili potrošnikom in prejšnji teden tudi spremenili delovni čas, tako da je ta oddelek odprt vsak dan do 19. ure. Na pohištvenem oddelku pravijo, da imajo trenutno težave s kadri, da pa bodo v kratkem to zadevo poizkušali urediti in s tem po svojih najboljših močeh ugodili potrošnikom in njihovim željam.

Seveda pa takšen delovni čas ni problem samo v Levcu, temveč tudi v nekaterih drugih trgovinah in prav bi bilo, da bi o tej problematiki razpravljal tudi izvršni svet.

Branko Kobal

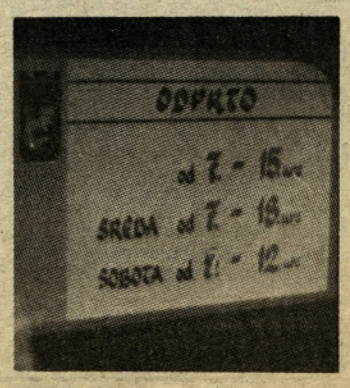

Po poteh NOB v Savinjski dolini

Tabor ljudske fronte na Mrzlici

NI NAM TREBA GLEDATI V TLA

V spomin na predvojna srečanja trboveljskih in savinjskih proletarcev je bil na Mrzlici 21. septembra organiziran Tabor ljudske fronte, ki se ga je tokrat udeležilo več tisoč obiskovalcev, udeležencev predvojnih srečanj proletariata iz Zasavja in Savinjske doline, prvoborci, planinci in mladina ter taborniki.

Srečanje je organizirano z namenom, da se ohrani izročilo in pomen najvišjega vrha v Savinjski dolini in že petič zapovrstjo sta medobčinska sveta organizirala to srečanje. Na tokratnem srečanju je bil slavnostni govornik sekretar predsedstva CK Zveze komunistov Slovenije Miloš Prosenc, ki je v svojem govoru kritično ocenil sedanje razmere in medsebojne odnose v naši družbi in ZK, spregovoril pa je tudi o srečanju na Mrzlici: »Tu so potekali Tabori ljudske fronte, povezovali so planinstvo s socialističnimi in komunističnimi idejami. Vrste delavcev iz revirjev in savinjsko-celjskega območja so se prav s temi in podobnimi tabori idejno in organizacijsko krepile v boju za delavske pravice. Več teh, takrat mladih udeležencev taborov ljudske fronte na Mrzlici se je udeležilo španske vojne, domala vsi pa narodnoosvobodilne borbe. Nadaljujmo to tradicijo. To je tradicija, zaradi katere nam ni treba gledati v tla, kot nam ni treba gledati v tla zaradi sedanjih težav, zato je nepošteno od vsakogar, ki brska po zgodovini in zgodovinskih virih, ne zato da bi objektiviziral zgodovinska dejstva, ampak da bi našel kaj takega, iztrganega, s čimer bi blatil preteklost, prek preteklosti pa današnji sistem in njegov nadaljni razvoj. Od nas borcev in posameznikov je odvisno, kako bomo ravnali s svojo zgodovino. To je tudi stvar osveščenega ljudsko frontnega gibanja, ki ga tudi danes potrebujemo. Naj tudi naša srečanja na Mrzlici pripomorejo k temu«.

Govoru pa je sledil kulturni program, na katerem so sodelovali: rudarska godba iz Hrastnika, moški in ženski pevski zbor ter folklorna skupina DPD Svoboda iz Hrastnika ter recitatorji kulturnega društva Mladost iz osnovne šole NHR Hrastnik.

Branko Kobal

Spomeniki in spominska obeležja NOB

Pred dnevi je prišla na knjižne police zanimiva knjiga, v kateri so zbrani spomeniki in spominska obeležja NOV v občini Žalec. Avtor je prvoborec in častni občan Anton Kotnik, ki je na 150 straneh zbral podatke o dogodkih, ki so vezani na spomenike in spominska obeležja, življenjepise padlih, ustreljenih in umrlih v taboriščih. Božo Jordan je opisal poti, ki vodijo k posameznim obeležjem, kar bodo lahko s pridom uporabljali pohodniki, še zlasti mladina. Pa tudi za slučajnega popotnika, ki se bo želel seznaniti z zgodovino NOB in delavskega gibanja, bo knjiga dober spremljevalec. V uvodni besedi je avtor Anton Kotnik opozoril na možnost napak pri posameznih podatkih zaradi precejšnje odmaknjenosti časa. Morebitne pripombe sprejema naše uredništvo, ki je skrbelo za izdajo knjige, popravke pa bomo tudi objavili.

Sedaj je knjiga v prodaji v Mladinski knjigi, mogoče pa jo je dobiti v krajevnih organizacijah ZB. Cena je ugodna zaradi subvencije Občinske kulturne skupnosti.

jk

Čremožnikove mame Mici ni več

Umrla je najstarejša partizanska mati v KS Gotovlje: Marija Čremožnik.

Izhajala je z manjše kmetije, ki ni dajala dovolj kruha za številno družino. Že kot otrok je morala na polja bogatejših kmetov. Ne z nevoljo, z veseljem je prijela za vsako delo, saj je že v mladih letih čutila, da je delo na kmetih sicer težavno, vendar zdravo.

Dasiravno je zarana občutila trnovo življenje, ga ni jemala kot nekakšno trpljenje. Bila je zdrava in krepka, bila je vesele narave in v delu je našla svojo srečo, ki jo je spremljala dolga desetletja.

S pokojnim možem, bil je izredno talentiran mizar, sta si s trdim delom ustvarila lastno domačijo, na katero je bila vse do smrti zelo navezana.

Rodila je dvanajst otrok, dva sta kmalu po porodu umrla, ostalo jih je še deset. Zanje je skrbela s srčno toplino, nenehno si je govorila: Moji otroci lakote ne smejo trpeti. Dokler niso bili vsi pri kruhu, je hodila pomagat na kmetije in s tem pomagala otrokom do debelejšega kosa kruha.

Da je bila tudi narodno zavedna, je dokaz, da so bili trije sinovi v partizanih: Maks, Vinko in Lojze, pa tudi Jani ni nosil sovražne uniforme.

V sebi je nosila tiho bolečino za umrlima sinovoma, Maksom in Janijem. Sicer pa je bil njen večer življenja topel in srečen. Lepo, s srčno toplino so zanjo skrbeli njeni otroci, predvsem hčere. Na klopi pred hišo je z radostjo v srcu opazovala, kako se Čremožnikovina širi. Na prej skromni domačiji so zrasle kar štiri nove hiše. Skoraj do zadnjega dneva je v spremstvu hčere hodila na kratke sprehode, srečevala znanke, se v pomenkih zanimala, kakšno je v Gotovljah življenje. Dokler je mogla, ni zamudila nobene proslave, prireditve.

Skoraj do zadnjega dne je bil njen spomin veder in čist, veselila se je slehernega napredka v Gotovljah, v njenem rojstnem kraju.

Na zadnji poti jo je pospremilo nekaj sto ljudi, z venci, šopki najlepšega cvetja so se poslovili od zadnje in najstarejše partizanske matere, saj je učakala zares visoko starost, skoraj devetdeset let.

Čremožnikova mama, počivaj v miru.

Drago Kumer

Ob 50-letnici stavke preboldskih tekstilcev

Feliks in Jožica se spominjata

Leta tečejo in vse manj je živih prič, ki so neposredno sodelovale v razburkanem 1936. letu, ko je stavkovni val preplavil vso Slovenijo in potegnil v svoj vrtinec tudi preboldske tekstilce. Tekstilno delavstvo je pokazalo svojo revolucionarno zavest in ob svojih delavskih voditeljih, ki so bili večinoma člani partije, stopilo čez prag zgodovine in s tem začelo uresničevati ideje marksizma in leninizma. V pričevanju Ivanke Strožič-Turnšek, v prejšnji številki Savinjskega občana, smo osvetlili ta pomembni dogodek izpred 50 let, tokrat pa to še dopolnujemo s pričevanji Jožice Kotnik in Feliksa Ocvirka, ki sta bila udeleženca stavke in člana stavkovnega odbora v sosednji tovarni, ki je bila last družbe Mauthner in je imela svoj sedež v Zagrebu.

»O stavki pravite, da bi spregovorila?« me je med vrati v predsobo pobarala Jožica. »Ja, veste, to pa je že tako daleč nazaj, da človek kar težko govori o tem, saj spomin z leti zbledi. Mislim, da vam je Ivanka zadnjič kar dobro povedala in ne vem, kaj bi jaz lahko še dodala,« je pripomnila Jožica, ko me je peljala v kuhinjo. Hip za tem že sediva za mizo in misli pričnо vrtati po spominu.

Jožica se je rodila v Vrbju pri Žalcu. Iz Grušovelj pa je potem vsakodnevno peš hodila na delo v preboldsko tkalnico. Že s 14 leti je okusila krivico, ki se je godila takratnemu delavstvu, vendar je bila kljub vsemu srečna, da je vsaj imela delo. Ob tem, da je bila pridna delavka, k čemur jo je silila tudi vsakodnevna bojazen, da bo izgubila delo, je kmalu vedela, kje je njeno mesto. Simpatizirati je začela s člani partije in bila kmalu tudi kandidatka za sprejem. Kot taka je bila ob samem štrajku tudi v stavkovnem odboru. Že pred tem, ko je v tkalnici še delal Franc Hribar, pa se je vključila v društvo Vzajemnost in se politično in duhovno osveščala.

»V tekstilni tovarni Mauthner so bile zaposlene pretežno ženske, to pa je verjetno imelo tudi za posledico, da ni bilo čutiti neke večje revolucionarnosti. V Cosmonosu je bilo precej takšnih, ki so bili močno zavedni in predani delavskim idealom in partiji. To pa je bil tudi eden izmed razlogov, da so tam pričeli bistveno prej s stavko kot pri nas v Tkalnici. Vsekakor pa smo pozneje nastopali enotno in eni kot drugi zahtevali ureditev razmer in podpis kolektivne pogodbe. Čeprav smo tekstilci v Preboldu več ali manj stavkali zaradi solidarnosti do ostalih tekstilcev v Sloveniji, pa vendar ne gre pozabiti, da so tudi pri nas vladale izredno težke razmere, lahko bi celo rekla diktatorski režim, ki nas je močno pritiskal k tlom. Delodajalci so hoteli iztisniti iz nas zadnje moči. Nisi se smel usesti niti za trenutek, stroji so morali nenehno teči in o kakšni malici ni bilo niti govora. Ob stroju smo glodali suh kruh in pojedli kakšno jabolko. Težko tistemu, ki bi ga zalotili, da se suče okrog svoje omare, takoj je bil na črni listi in prvi za odpust. Neglede na to pa smo bili polni optimizma in veselosti, tako da se je iz naših grl večkrat razlegala slovenska pesem, v kateri tudi ni manjkalo revolucionarnega zanosa. Moram reči, da so bili mojstri sorazmerno dobri z nami in nas niso tožarili pri vodstvu tovarne. Ko smo začeli stavkati, je bilo za nas mlade zanimivo, da smo jedli iz skupnega kotla, kjer je pripravljala hrano Mežnarjeva mama. Zdelo se nam je kot avantura, vendar pa nas je kmalu začelo skrbeti, kako bo s tem. Ravnateljstvo tovarne je vsem razdelilo delavske knjižice, po podpisu kolektivne pogodbe pa smo se vrnili na delo. Tudi sama sem občutila sankcije ravnateljstva tovarne. Pred tem sem bila že tkalka, po stavki pa so me za pol leta dali za natikalko. Kljub vsemu sem vzdržala in skupaj z drugimi proslavljala našo delavsko zmago . . .«

Z Jožico in njenim možem Antonom smo se zaklepetali in skoraj bi pozabil, da me čaka služba. Jadrno sem ju pozdravil in odhitel v noč za tovarniške plotove, kjer sem z mislimi premleval dogodke izpred 50 let. Naslednji dan pa sem že z mikrofonom v roki pri

Jožica Kotnik

Feliks Ocvirk

Feliksu Ocvirku. Zmotim ga pri krmljenju zajcev. »O, ti si prišel«, reče, ko ga na mojo prisotnost opozori močno lajanje njihovega kužka. »Pa menda ja ne bo treba zopet vrtati po spominu,« reče, ko v mojih rokah zagleda mikrofon. Kmalu zatem že sediva na klopi ob vrtnem kaminu in beseda da besedo.

»Sedaj človek vidi, da je res že dolgo na svetu,« reče in nadaljuje: »Na tovarno me veže mnogo spominov — lepih, pa tudi grenkih, slednji so zlasti izpred vojne. V tovarni Mauthner sem se zaposlil 2. decembra 1926. leta. To je bil čas velikega izkoriščanja in čas, ko je gospodarska kriza že začela trkati na naša vrata. Vrstili so se odpusti, imeli smo skrajšan delovni čas in le s težavo smo brodli skozi krizo in se preživljali. Sam sem bil najprej natikalec, pozneje vozač votka, ko pa so iz Češke prišli tkalski stroji Rošer, sem sodeloval pri njihovi montaži in potem tudi delal na njih kot tkalec. Vmes sem odšel še na služenje vojaškega roka. Kmalu pa je prišlo leto 1936, ko je naša delavska zavest vzkipela in s stavko napovedala svoj pohod. Mi v tkalnici smo se pridružili stavkajočim v Cosmonosu en teden pozneje. Spominjam se, da sem na ta dan, ko smo ustavili stroje, imel službo popoldan. Ob dveh strojev nismo več pognali. Obratovodja Temler je prišel tudi do mene in me vprašal, zakaj stojim, saj imam dela dovolj, jaz pa sem mu odgovoril, da bomo stali tako dolgo, dokler ne bodo ugodili našim zahtevam. Tako kot v Cosmonosu, smo tudi v Tkalnici ustanovili stavkovni odbor, v katerem sem bil tudi jaz. Skupaj z drugimi smo enotno nastopali proti ravnateljstvu tovarne, vse do podpisa kolektivne pogodbe. V tem času smo večkrat imeli pogovore z vodstvom tovarne, vendar kaj bistvenega nismo dosegli. Enkrat so v dogovoru z žandarmerijo in vodstvom tovarne mojstri hoteli pognati stroje in tako napraviti zmedo med nami, vendar jim to ni uspelo. Osramočeni in opljuvani so morali zapustiti tovarno. V času stavke so nas vse odpustili, vendar pa smo potem, po podpisu kolektivne pogodbe, ponovno dobili delo. Kljub številnim zbiranjem podpisov pa nikakor niso hoteli sprejeti nazaj Tončke Mrak, ki je bila zaradi svoje revolucionarnosti trn v peti ravnateljstvu tovarne. Čeprav nam kolektivna pogodba ni prinesla kaj bistveno boljših razmer in večjih plač, pa mislim, da je bil to nadvse pomemben korak v delavskem gibanju, ki je pokazal svojo pravo veljavo v okupaciji, ko je mnogo zavednih delavcev odšlo v partizane in s puško v roki nadaljevalo boj, ki smo ga že nakazovali v teh letih . . .«

S Feliksom sva se s spomini ustavila še pri njegovi partizanščini v Zgornji Savinjski dolini in kar prehitro je minil čas, ki sem ga preživel pri njem. Od njega, kakor od Jožice, sem odhajal bogatejši za mnoga spoznanja, ki dajejo delavskemu revolucionarnemu gibanju na tleh Savinjske doline obeležje, ki bo in mora ostati svetilnik razmer takratnega časa, opomin sedanjosti in prihodnosti.

Darko Naraglav

Mrzlica — čudovita točka

Mrzlica, čudovita izletniška točka, včasih pa kraj neštetih srečanj mladih skojevcev, delavcev, borcev, komunistov, je tudi letos doživela nepozabno srečanje.

Tako srečanje pomeni spomin na zborovanje delavcev, kmetov, ki so prihajali na ta vrh kljub neusmiljenim žandarjem. Pomeni tudi spomin na začetke našega revolucionarnega boja.

Na revirski strani je potekal ustanovni kongres KPJ. Odvijal se je v noči od 17. na 18. april 1937. Leto kasneje je bila na savinjski strani prva konferenca KPS. Med prisotnimi je bil tudi tovariš Tito. V zadnjem desetletju pred vojno je bilo tu tudi zbirališče revolucionarjev obeh dolin. Po okupaciji so se združili tudi borci obeh dolin in skupaj napadali okupatorja, ki je krčevito branil Trbovlje.

Vseh teh dogodkov smo se spominjali tudi letos. Številnim obiskovalcem je spregovoril sekretar CK ZKS Miloš Prosenc, za kulturni program pa so poskrbeli pevci in folklorna skupina. S postavljenim taborom so se predstavili celjski taborniki.

Srečanja smo se z veseljem udeležili tudi učenci iz Petrovč. Bilo nam je lepo, čeprav smo se zjutraj pošteno jezili zaradi avtobusa, ki ga ni bilo.

Mojca Semprimožnik,
OŠ Petrovče

Orientacisti na Fruški gori

Orientacijsti PD Zabukovica so si v lanski tekmovalni sezoni pridobili pogoje, da morejo tekmovati na zveznem tekmovanju v orientaciji za pokal Jugoslavije, ki je bilo na Fruški gori. Tekmovanja so se udeležili trije tekmovalci in ena tekmovalka, vsi so bolj ali manj uspešno prehodili progo. Orientacija IOF (mednarodna orientacijska zveza) je kombinacija krosa, teka po terenu in orientacije. Najbolj je ta šport razvit v Skandinaviji, saj so od tam tudi vsi svetovni prvaki. Zanje je to poletni nadomestek smučarskega teka.

Tudi v Vojvodini in na Hrvaškem se ta šport hitro razvija. V Sloveniji imamo sicer dobre tekmovalce, nimamo pa ljudi, ki bi risali karte, in denarja, da bi te karte tiskali. Za tekmovanje je potrebna čim natančnejša karta. Pri nas tekmujemo največkrat s kartami v merilu 1:25.000, ki pa so precej pomanjkljive in se tako na odlični karti z merilom 1:10.000 hitro izgubimo.

Proge na Fruški gori so bile dolge od sedem do osem kilometrov s 13- do 15-timi kontrolnimi točkami. Tekmovanje je potekalo v dveh delih, in sicer so šteli rezultati prvega dne za pokal Dnevnika, t. j. iz Novega Sada, drugi dan pa je bil pokal Sintelona, t. j. delovne organizacije iz Bačke Palanke. Rezultati obeh so šteli za pokal Jugoslavije. Tekmovali so tekmovalci iz vseh republik, razen iz Črne gore, in tekmovalci iz Madžarske in Čehoslovške. Med našimi orientacijsti je dosegel najboljši uspeh Iztok Lorenčak, ki je bil četrti, sicer pa so se tudi ostali uvrstili nekje na srednja mesta. Najpomembneje pri tem pa je bilo, da so se tekmovalci dodobra spoznali s Fruško goro, ki je zavarovana kot narodni park, in obsega 22.580 hektarjev gozda, od tega je samo lipovega preko 6.000 hektarjev.

Poudariti velja, da so naši tekmovalci navezali stike s planinci društva v Neštinu, v katerem se največ ukvarjajo prav z orientacijo.

V društvu, ki so ga zaradi tega preimenovali v orientacijski klub, deluje okrog 80 članov, stremijo pa za tem, da bi se ta zvrst kar najbolje uveljavila po vsej Jugoslaviji. Ponudili so se, da bi za našo občino izrisali tekmovalno karto, ki bi jo nato sami natisnili.

B. J.

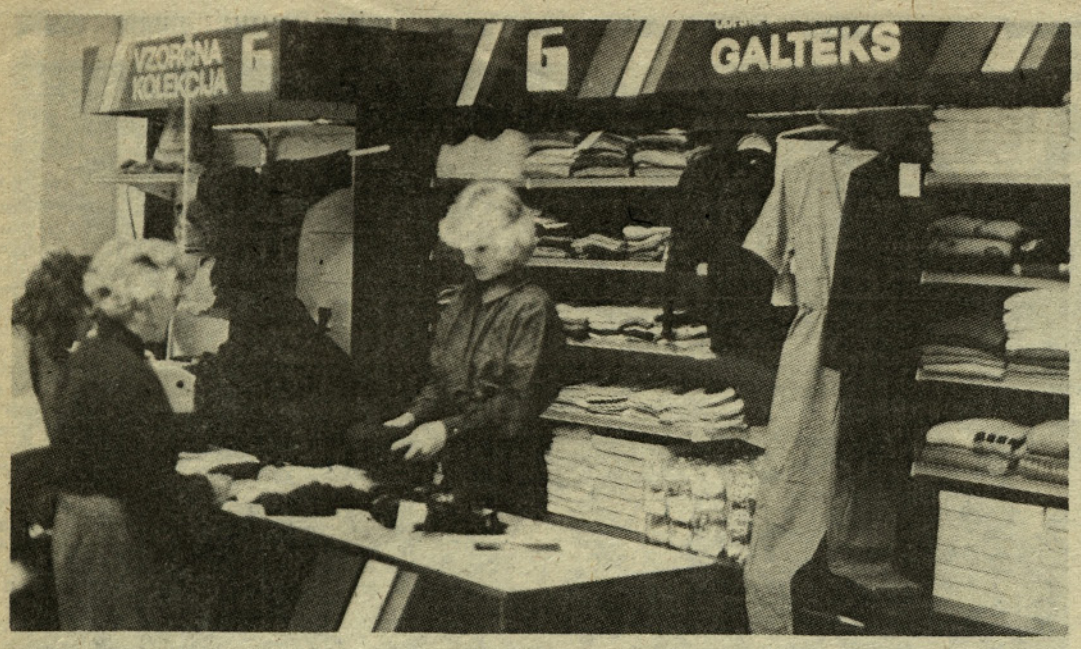

Nama obogatila prodajni program

Z izdelki obrtnikov bo Nama Žalec v prihodnjih letih še obogatila prodajni program. Prvi korak so že naredili, ko so v času obrtnega sejma v Celju v levški Nami odprli prvi specializirani oddelek v sodelovanju z ljubljansko obrtno zadrugo Galtex. S tem so obogatili ponudbo tekstilnih izdelkov, v prihodnje pa bodo k sodelovanju pritegnili še več obrtniških zadrug. Nama Žalec bo nosilec obrtne kooperacije za celotno trgovsko hišo, center drobnega gospodarstva pa bo v Levcu. Hkrati pa je ta trgovska organizacija prva v Sloveniji, ki je na ta način organizirala sodelovanje z obrtniki.

Pobuda za to dejavnost je stara približno leto dni, ko so na celjskem obrtnem sejmu spoznali, da se obrtniki precej zanimajo za takšno sodelovanje. Zato so pripravili ustrezen program ter raziskavo tržišča. Analize so pokazale, da je potrebno ponudbo Name obogatiti z izdelki obrtnikov. Letos bodo v ta namen že ustanovili posebno enoto za kooperacijo, ki bo pripravljala vse ustrezno za organizacijo proizvodnje in prodaje. Sodelovali bodo predvsem z obrtniki, ki izdelujejo material široke potrošnje, to je; tekstila, galanterije, plastike in kozmetike.

Sčasoma bodo obrtnikom ponudili tudi svoje programe in le-tem zagotovili trajnejšo obliko sodelovanja.

Kot pravi direktor Name Žalec Dolfe Naraks, si od tega sodelovanja precej obetajo, kajti malo gospodarstvo se lahko hitreje prilagaja potrebam tržišča. Cilj vseh prizadevanj pa je, da bodo kupci še bolj zadovoljni.

To pa še ni vse. V Levcu, kjer bo center malega gospodarstva, že sedaj vključujejo obrtnike uslužnostne obrti. Za opravljanje dejavnosti jim nudijo prostore, tako imajo sedaj v njih že frizerski salon, cvetličarno in prevozniško organizacijo. V prihodnjih letih bodo kupcem, ki bodo prišli v Levec, ponudili na enem mestu še več obrtniških storitev.

Marjana M. Natek

Viki Gajšek

Minili so časi, ko se je kmet zapiral vase

Gajškovim v Drešinji vasi smo med obiranjem hmelja ukradli kratek predah za pogovor. Zunaj je rahlo pršel dež in namakal s polja pripeljan hmelj, ki je čakal, da ga strojno oberejo.

Delo na Gajškovi kmetiji je dobro organizirano. Kobule, ki jih je obral stroj, skrbno očistijo listja in drugih primesi in jih potlej v štirioglatih košarah spravijo v sušilnico. Hmelja je veliko, zato peč gori noč in dan. Suhi hmelj zbašejo v pripravljene vreče in hmelj je nared za skladišče in prodajo.

Gajškovi pravijo, da pridelek letos ne bo najboljši, hmelja bo za 20 odstotkov manj, kot so pričakovali, pri savinjskem goldingu pa bo izpad še večji, manj ga bo 30 do 40 odstotkov.

Viki Gajšek in sin Franc, s katerim skupaj kmetujeta, imata osem hektarjev hmeljišč in v normalnih letih pridelata tudi nad 14 ton suhega hmelja ob poprečnem donosu 22 mtc na hektar. Sin Franc ima v najemu dva hektarja hmeljišč in tri hektarje travnikov, da lahko pridelajo dovolj krme za živino. Poleg tega imajo 10 hektarjev lastne obdelovalne zemlje. Dovolj in preveč dela za tri ljudi, zato ob konicah (obiranje hmelja) najamejo še po osem ali več delavcev. To so stalni delavci, ki znajo svoj posel, zato se dobro razumejo. Zanimivo je, da jih Viki Gajšek obiskuje tudi doma med letom. To potrjuje dobre, človeške odnose.

Kmetija ima poleg glavnega dohodka od hmelja še dohodek od živinoreje. Hlev je poln rodovniške živine, pol je krav molznic, ostalo pa so biki za zakol. Letni prirastek hleva je 4500 kg mesa in 30 do 40 tisoč litrov mleka, ki ga prodajo mlekarni. Da vse pravočasno opravijo, je treba delati v petek in svetek pa še vse nedelje. Na letni dopust, ki bi jim bil sicer hudo potreben, še misliti ne smejo. Težko je razumeti, kako Viki Gajšek še ujame čas za svoje delo, ki ga opravlja kot predsednik zadružnega sveta v Petrovčah in predsednik hmeljarskega odbora v KZ Savinjska dolina.

Sam pravi, da so minili časi, ko se je kmet lahko zapiral vase, na svojo kmetijo. Danes časi tudi za kmeta niso rožnati in kdor ne čuti ljubezni do zemlje, je oplel. Človek se mora roditi z zemljo in ji zvesto služiti vse življenje, sicer mu ne bo dajala belega kruha.«

O sodelovanju z zadrugo Viki misli najboljše. Pravi, da so se med zadrugo Savinjska dolina in kmeti spletle trdne vezi sodelovanja. Kmetje vse viške dajejo zadrugi, ta pa jim daje brezobrestna akontacijska posojila, da lahko dihajo. Ko ni proizvodnje, skrbi za izgradnjo žičnic, pomaga pa jim tudi s svojimi strokovnjaki pri uvajanju sodobne tehnologije.

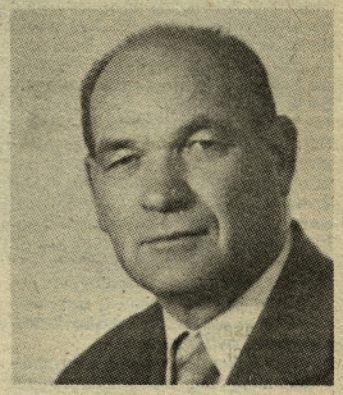

Viki Gajšek

Kmetje se v zadrugi oskrbujejo z umetnimi gnojili, semeni, zaščitnimi sredstvi (za zaščito skrbi zadruga) in tako s te strani ni problemov.

Viki Gajšek je uspešen tudi v inventivni dejavnosti. Tako je poenostavil in pocenil vlaženje hmelja. Zanimivo, da so njegovo zamisel že povzeli nekateri hmeljarji na tujem. Več o tem pa kdaj drugič.

Viki Gajšek meni, da je kmetova bodočnost le v družbeno organizirani proizvodnji v sodelovanju z zadrugo.,

Še bi rekli kakšno zanimivo, a je Gajškove klicalo delo.

Lojze Trstenjak

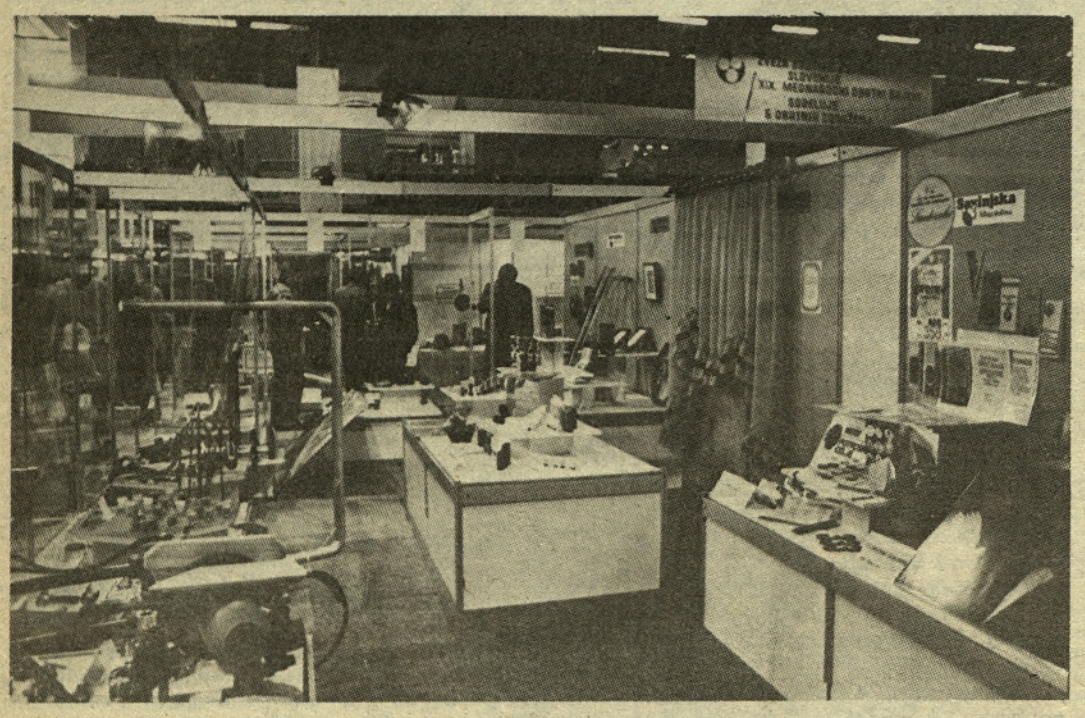

LETOS BREZ PRIZNANJ

Obrtni sejem v Celju vsako leto privablja večje število razstavljalcev in seveda tudi obiskovalcev. Naš namen ni ocenjevati sejem v celoti, saj je gotovo, da je to izredno pomembna prireditev, zanimiva za poslovne ljudi in množico obiskovalcev. Nas je predvsem zanimala predstavitev malega gospodarstva naše občine. Mirno lahko rečemo, da je bila skromna tako po obsegu kot po novitetah. Lahko bi celo rekli nič novega, razen novih izdelkov istih razstavljalcev. To potrjuje tudi ugotovitev, da letos nismo prejeli nobenega priznanja. Slišati je, da pri zasebnih obrtnikih ni interesa za sodelovanje, kar pa je s poslovnega vidika sila kratkovidno.

jk

Gasilski avtomobil — darilo zdomcev Cicej

V najbolj oddaljeni, razsteseni in hriboviti vasici KS Prebold — Marija Reki — je malo svečanih trenutkov, tisti ki pa so, pa ostanejo v srcih tamkajšnjih ljudi v nepozabnem spominu. To nedvomno lahko trdimo tudi za minulo gasilsko slavje, ki je njim in preboldskim gasilcem prineslo nadvse pomembno pridobitev — terensko gasilsko vozilo unimog mercedes. Verjetno gre za edinstven primer v Jugoslaviji, da bi zdomci kupili takšno vozilo in ga podarili vaščanom kakšne hribovite vasice oz. najbližjemu gasilskemu društvu. Po zaslugi zakoncev Cicej, neumornega domačina Draga Lobnikarja, preboldskih gasilcev in gasilcev gasilskega društva UNA iz ZR Nemčije je v tem prijetnem planinskem okolju prišlo tudi do tega dogodka, ki bo vsem ostal v najlepšem spominu.

Gasilsko vozilo unimog mercedes je opremljeno tudi za tehnično reševanje na cestah, ima škarje za razrez pločevine, motorno žago in vrsto drugih pripomočkov, ki so potrebni pri reševanju na cestah in gašenju požarov. Slednje se nanaša predvsem na 800-litrsko cisterno in pripravo za proizvodnjo pene ter črpalko Zigller. Zaradi konstrukcije, moči motorja in pogonskega mehanizma pa je še posebej primerno za hribovite in teže dostopne terene; sem pa **Marija Reka vsekakor** sodi. Gasilci PGD Dolenja vas—Prebold—Marija Reka so sicer že doslej bili izredno dobro opremljeni s to novo pridobitvijo pa bo njihovo delo še uspešnejše. To pa zlasti v primerih, ko bo potrebno posredovati v hribovitejših predelih KS Prebold, pa tudi drugje.

D. Naraglav

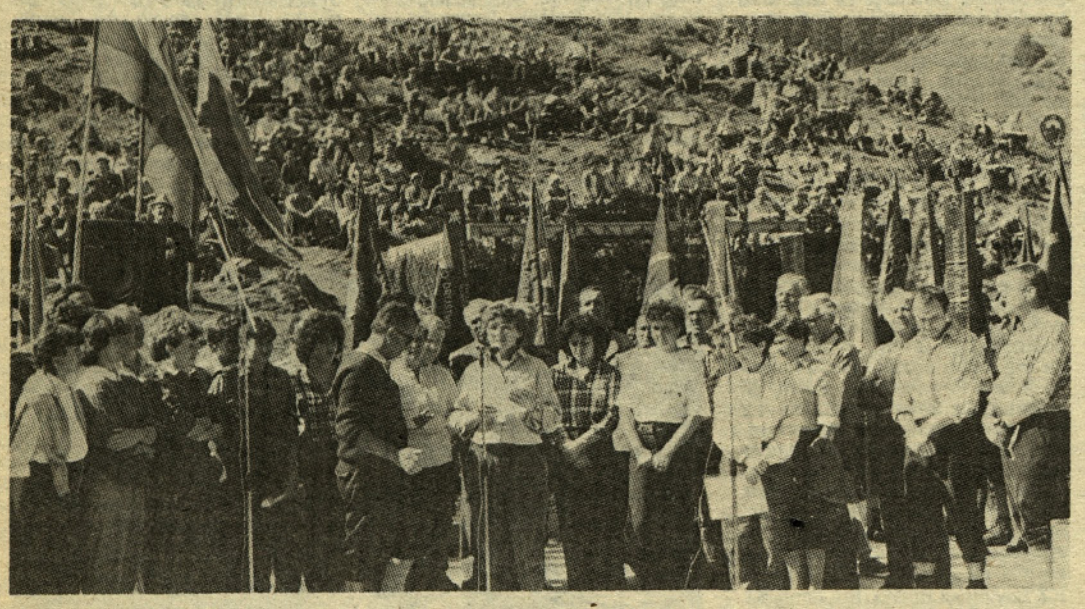

Planinci iz vse Slovenije in pa tudi iz zamejstva so se v nedeljo, 14. septembra, zbrali na 18. dnevu slovenskih planincev, ki je bil blizu Mozirske koče. Med številnimi gosti so bili tudi Andrej Marinc, Tone Bole, Viktor Avbelj in drugi. Po pozdravnih besedah predsednika Planinskega društva Mozirje, društvo je bilo organizator letošnjega shoda, Francija Štajnerja, je spregovoril predsednik občinske skupščine Mozirje Tone Boršnak, osrednji govor pa je imela podpredsednica republiške skupščine Marija Vičar-Zupančič. Bogat kulturni program pa so pripravile številne kulturniške skupine.

Srečanja se je udeležilo tudi več sto planincev iz naše občine. Vseh pa je bilo kakih pet tisoč, pa tudi vreme je bilo za takšno prireditev kot naročeno.

Tekst in foto: Tone TAVČAR

Podgrad postaja turistični center

Neutrudni delavci Turističnega društva Vransko so s Kmečko tombolo strnili letošnje nadvse uspešne prireditve, ki privabljajo vedno več obiskovalcev iz bližnje in dalnje okolice. Tako je bilo tudi v nedeljo, 12. septembra, ko je lepo sončno nedeljsko popoldne privabilo več tisoč obiskovalcev, ki so upali na srečo bogatih tombolskih dobitkov. In kot je pravilo, je sreča doletela le nekatere; med njimi je enajstletni Simon Farčnik s Prekope dobil lepega konja, Albin Dovečar iz Braslovč kravo in Tonika Pogačar, prav tako domačinka, pa bika. Bogati so bili tudi dobitki ozimnice, pa še več kot sto dobitkov, ki so držali obiskovalce v napetosti vse do konca igre. »Več kot finančni učinek nam pomeni zadovoljstvo ljudi, pa tudi vreme nas je nagradilo.

Mnogi obiskovalci, ki so tokrat prišli na Vransko prvič, bodo še prišli. Tako so nam tudi zatrjevali, saj so bili navdušeni nad tem lepim turističnim kotičkom, v katerega že leta vlagamo vsak prisluženi dinar, veliko pa smo popravili tudi s prostovoljnim delom.

Vsem krajanom in prizadevnim članom turističnega društva, pa tudi mnogim zunanjim sodelavcem se želim zahvaliti za sodelovanje in pomoč. Žal pa težko prislužen denar in marljive roke krajanov ne zadoščajo za hitrejše urejanje sedaj že širom znanega Podgrada, ki bi s širšo družbeno pomočjo lahko postal zanimiv turistični center,« je dejal predsednik Turističnega društva Vlado Rančigaj. Mi pa dodajmo društvu in vodstvu skromno javno priznanje s pobudo za podelitev Turističnega nageljna, ki si ga gotovo tudi zasluži.

jk

V Donji Mutnici prisrčno sprejeli goste

Četrtek, 11. septembra.

Z Vranskega je v večernih urah odpotovala delegacija, v kateri so bili predstavniki družbenopolitičnih organizacij skupščine občine Žalec in krajevne skupnosti Vransko, predstavniki nekaterih delovnih organizacij in športniki ter športnice iz krajevne skupnosti Vransko. Kulturnozabavni del pa sta predstavljala Savinjski oktet in ansambel Robija Zupana z namenom, da se s krajevno skupnostjo Donja Mutnica udeležijo oddaje, ki jo je pripravila TV Beograd in jo tudi direktno prenašala. Oddaja je imenitno uspela v zadovoljstvo obeh krajevnih skupnosti. Pohvaliti pa je treba tudi predstavnike športne ekipe, ki so se tokrat posebej potrudili in si za svojo zmago priborili zavidljivo število točk.

Med potjo se je delegacija zaustavila še v Beogradu, kjer smo si ogledali trdnjavo Kalemegdan in zatem obiskali še Hišo cvetja na Dedinju. Iz Beograda smo nadaljevali pot proti južnemu delu Moravske doline, kjer leži občina Paračin. Vas Donja Mutnica pa leži nedaleč od Paračina in se ponaša z bogato zgodovino. Tu se je rodil eden največjih srbskih narodnih herojev — Branko Krsmanović, na katerega so tamkajšnji krajani še posebej ponosni. Na začetku vasi Donja Mutnica so slovenski delegaciji pripravili prisrčen sprejem ob zvokih srbske narodne glasbe in plesi v slikovitih narodnih nošah. Za popestritev programa so poskrbeli tudi padalci Aerokluba iz Paračina. Pred novim kulturnim domom Branko Krsmanovič pa smo se gostje seznanili s svojimi gostitelji in odšli na njihove domove. Tam smo doživeli neverjetno gostoljubnost in domačnost, obenem pa spoznali, kakšni gostitelji so ljudje, ki živijo v tem delu naše domovine. Večer pa se je zaključil s kulturnim programom, na katerem so sodelovali člani Savinjskega okteta in ansambel Robija Zupana. Ta program je spremljala tudi žirija beograjske TV, ki je izbrala točke za oddajo ZNANJE—IMANJE.

Gostom je bil v skupščini prirejen sprejem, na katerem je po obojestranskem pozdravu sledil razgovor med predstavniki Hmezada ter Agrosa in predstavniki tamkajšnjih delovnih organizacij. Predstavnik Hmezada je razodel vodilnim predstavnikom čebelarstva nekaj zanimivih idej, ki imajo precej izgledov, da prerasejo v uspešno medsebojno sodelovanje na tem področju. Po obisku v skupščini pa smo se vsi člani delegacije odpravili na obisk Srpske fabrike stakla Paračin, kjer smo si ogledali proizvodnjo steklarskih izdelkov.

Zadnji dan obiska je potekal v znaku oddaje ZNANJE—IMANJE, v kateri so poleg Savinjskega okteta in ansambla Robija Zupanca nastopali tudi gostje iz krajevne skupnosti Vransko, oddajo je delomą prenašala tudi ljubljanska TV. Sledilo je svečano kosilo, ki se ga je udeležilo okrog 300 povabljencev, gostov in gostiteljev. Ob tej priložnosti pa so izmenjali tudi spominska darila.

Slobodan Milovanović predsednik skupščine krajevne skupnosti Donja Mutnica je izjavil: »Ta obisk iz Slovenije nam mnogo pomeni, predvsem pa sta glavna cilja tega srečanja medsebojno združevanje ter možnost napredka na področju kmetijskega gospodarstva. V našem kraju smo se že dva meseca prej pričeli pripravljati na srečanje. To je terjalo mnogo vloženega truda za izgled kraja in njegov napredek. Priprave so potekale tudi na področju občine Paračin. Kulturni del srečanja pa smo pripravljali od sredine avgusta. Pred prihodom delegacije smo dobili seznam gostov in podatke o poklicu, starosti, da smo vam zagotovili karseda ugodno počutje in prijetno bivanje v času obiska. Lahko rečem, da je bilo tu vse v celoti odlično izpeljano, tako da je obisk vsem v zadovoljstvo in upam, da bo izpolnil tudi naša pričakovanja na področju gospodarskega sodelovanja med občinama.«

Slobodan Milovanović

Po svečanem kosilu pa so predstavniki družbenopolitičnih organizacij položili cvetje k spomeniku Branka Krsmanovića, zatem pa smo si skupaj ogledali njegovo rojstno hišo. To pa je bilo tudi zadnje, preden smo se poslovili od svojih gostiteljev. V marsikaterem očesu se je zalesketala solza kot iskrena želja po ponovnem snidenju in prijateljstvu. Bratstvo in enotnost pa sta tako postala za spoznanje trdnejša in še za korak smo se približali k izpolnitvi naloge, ki nam jo je s svojimi besedami in delom naložil naš tovariš TITO.

Branko Kobal

Udeleženci so se pomerili tudi v športu

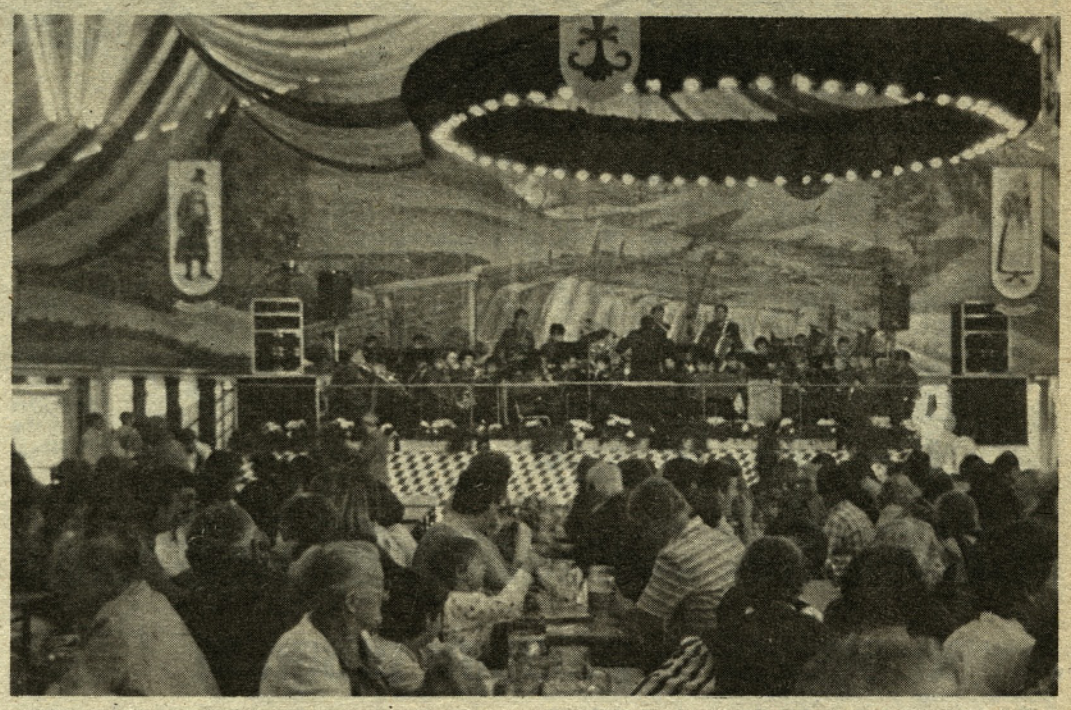

Glasba ne pozna meja

Pretekli teden so mladi žalski godbeniki gostovali v hmeljarskem središču Geisenfeld na Bavarskem. S tem so vrnili obisk mladinskemu orkestru, ki je bil lani gost v Žalcu. Že ob prihodu v lepo urejeno in slikovito mesto nas je pozdravil napis Prisrčno dobrodošli. S prijazno besedo in veliko pozornostjo so nas spremljali gostitelji vse od prvega trenutka pa do slovesa, ki ni bilo lahko, saj smo se ponovno srečali prijatelji v pravem pomenu besede. Ko smo se po dolgi in naporni vožnji približevali končnemu cilju, smo vse bolj dobivali občutek, da smo doma. Hmeljišča, ki se le nekoliko razlikujejo od naših, po velikosti in urejenosti bogatijo slikovito pokrajino in dajejo pečat občini in kraju. Zato je sodelovanje, za katerega bi lahko rekli, da je že tradicionalno in tudi uspešno, povsem razumljivo. Sedaj so niti prijateljstva in sodelovanja stkali tudi mladi godbeniki in predstavniki kulturnih društev. Mnogo je lepih in nepozabnih vtisov, predvsem pa je srečanje potrdilo trdno vez prijateljstva, ki je pognalo globoke korenine. Zapišimo le nekatere misli župana Geisenfelda Antona Wolfa ob sprejemu in slovesu: »Nikoli ne bomo pozabili srečanja lani v Žalcu. Sedaj se vam želimo za to oddolžiti, predvsem pa skovati trdne prijateljske vezi. In ker glasba ne pozna meja, ste prav vi ambasadorji teh hotenj oziroma vezi.

Zato ste vi in vsi vaši občani vedno dobrodošli med nami in kadar nam bo le dopuščala možnost, bomo radi prišli tudi mi k vam. Čimveč bo takšnih in podobnih stikov, tesnejše bodo naše skupne vezi.« Prisrčnost in velika pozornost nas je spremljala na vsakem koraku, želje župana in predstavnikov kulturnega življenja so se več kot uresničile. Kar prehitro so minili, za vse nepozabni, trije dnevi gostovanja v prijetnem Geisenfeldu s prisrčnimi gostoljubnimi domačini. Ob slovesu sta mladinska orkestra skupaj zaigrala Avsenikovo vižo z željo, da bi se kmalu zopet srečali. Vabilo za ponovno srečanje prihodnje leto v Žalcu so gostitelji z veseljem sprejeli.

jk

Foto: L. Korber

Hmeljarjem iz Geisenfelda sta se predstavila in jih pozdravila naš hmeljarski starešina Emil Pintar in hmeljarska princeza Milica Kuder. Na posnetku v sredini predsednik domačega kulturnega društva

KOMPAS — DELOVNE IGRE ZAKLJUČENE

V Ljubljani na Trgu revolucije je 20. septembra potekala finalna prireditev Delovih in Kompasovih iger, ki v marsičem spominjajo na nam vse dobro poznane Igre brez meja. Sodelovalo je 14 krajev — organizatorjev letošnjih Delovnih in Kompasovih iger, finalno prireditev pa je organizirala turistična zveza Ljubljana v sodelovanju z Mestnim komitejem za turizem in gostinstvo. Na teh igrah je sodelovala tudi ekipa iz Žalca, ki si je z osvojenimi 35 točkami v skupnem seštevku skupaj z ekipo iz Blok delila 9. in 10. mesto. Prvo mesto so zasedli tekmovalci iz Verženja (57), drugo mesto je pripadlo tekmovalcem iz Rečice ob Savinji (49), tretja pa je bila ekipa iz Ilirske Bistrice (48). Tekmovanje je bilo razdeljeno na pet iger: sestavljanje grajskega stolpa, sestavljanje grbov, klic s stolpa piskačev, boj z zmajem in igra Urška in podvodni mož. Vmes pa je bila še igra županov, ki pa ni štela za končno uvrstitev ekip.

Kot posebnost dopoldanskega dela programa pa velja nedvomno omeniti mortadelo, rekorderko v vseh merah, kolikor jih mortadela sploh lahko ima. S svojimi 7,655 m dolžine in 734 kg neto teže si bo po vseh pravilih zagotovila svoje mesto v Guinessovi knjigi rekordov. Mortadelo je izdelala Mesna industrija Primorske iz Nove Gorice.

Ta prireditev pa se ponaša še z eno posebnostjo. Prvič v zgodovini mesta Ljubljane so padalci dobili dovoljenje za skok v center mesta in tako so s svojimi atraktivnimi skoki še popestrili pričetek športnega dela Kompasovih in Delovih iger.

Žalsko ekipo so sestavljali mladi zadružniki iz Tabora. Njihova dekleta so pripravila zanimiv izbor jedi iz domače kuhinje, veliko zanimanja je bilo tudi za majice z napisom Savinjska moja dolina. Zaradi spodrsljaja organizatorja pa se niso uspela predstaviti dekleta mladinskega zbora, komornega sestava osnovne šole in trio Klinc.

B. Kobal

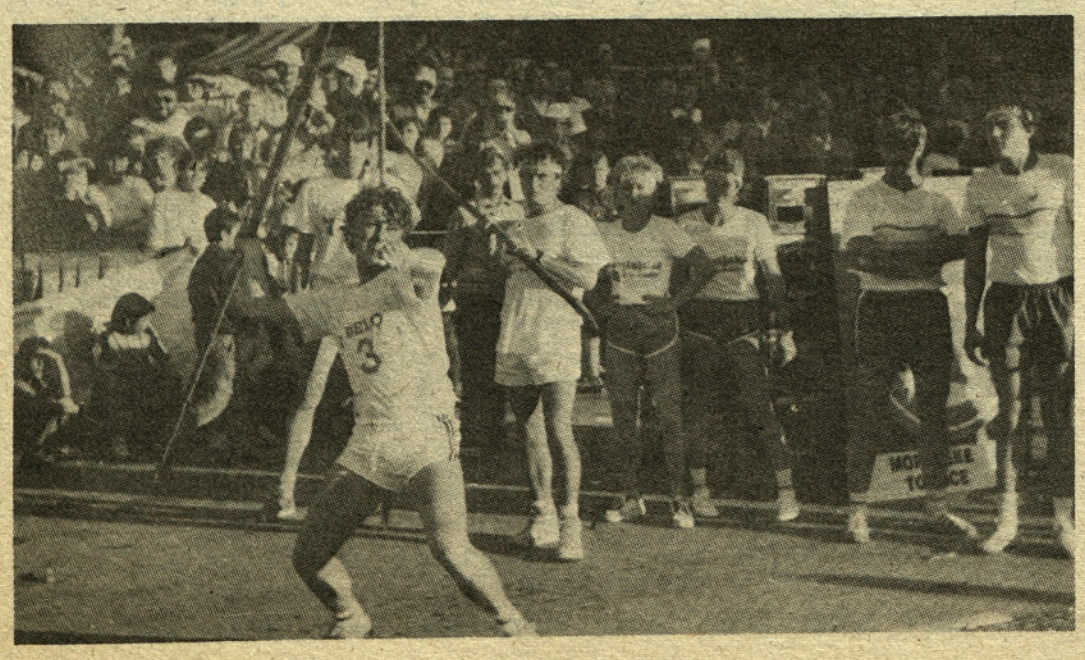

Oddaja Pod lipo v Trnavi

»Od Celja do Žalca je ravno polje, kot pravi pesem; mi pa bi lahko rekli, da je ravno polje še naprej. Če je za to ravnino kaj značilnega, potem je to zagotovo hmelj. Savinjsko dolino je ta zlata grenka roža dodobra zaznamovala. Kot značilna kultura daje podobo in utrip dolini, ki je v času, ko zori hmelj, še bolj zelena. In zato ni čudno, da je kobula hmelja našla svoje mesto tudi v grbu občine Žalec . . .«

To so bile prve besede napovedovalca Janka Šopra v oddaji POD LIPO, za katero je televizija Ljubljana tokrat izbrala prizorišče Trnavo, kraj sredi Savinjske doline in polj zelenega zlata. Oddaja POD LIPO se seli iz kraja v kraj, iz pokrajine v pokrajino, odkriva znamenitosti le-teh, obenem pa ne gre mimo problemov, s katerimi je vse to povezano. Tokrat jih je pritegnila Savinjska dolina in z njo hmelj, kot kultura, katere dobrih 75 % izvozimo in zato zastopa pomembno mesto v našem izvozno uvoznem gospodarstvu, da pa nikjer ne gre brez problemov, pa se je pokazalo tudi v razgovoru »pod lipo«, v katerem so sodelovali: Vlado Kralj, direktor KZ Savinjska dolina, Edi Omladič, direktor DO Kmetijstvo Žalec, Mišo Bobovnik, direktor DO Export import, Ivan Grobler, Merx Celje, Jože Brežnik, predsednik IO poslovne skupnosti za hmeljarstvo SRS, Veljko Križnik, SOZD Emona, Lojze Deželak, direktor HP Kolinska, Peter Popovič, direktor Agrotehnika — Gruda, Vlado Gorišek, predsednik SOZD Hmezad Žalec, Franc Mahor, Braslovče, Albin Stepišnik, Trnava, Maks Hropot, Gotovlje, Ivan Bizjak, Gotovlje, Viki Gajšek, Petrovče, in Franc Uranjek, upravnik TZO Trnava.

V razgovoru je bilo marsikaj izrečenega, vendar ne moremo reči, da je bila postavljena pika na i nekaterim končnim problemom, vsekakor pa je pripomogla, da so se razsvetlila nekatera vprašanja, kar nedvomno vodi k uspešnejšemu reševanju končnih ciljev.

Za kulturni del pa so se s svojim programom predstavili: Maja Mlinar, Nikola Živkovič, Tanja Zajc, folklorna skupina Šempeter, dekliški in mešani zbor KPD Gomilsko, moški pevski zbor Gomilsko, MPZ Golding Prebold. Oddaja se je v zadovoljstvo organizatorja in sodelujočih uspešno iztekla, želimo pa si, da hmeljarstvo ne bo edina panoga našega gospodarstva na tem področju, ki se bo lahko pohvalila s takšnimi proizvodnimi rezultati in upravičila pozornost TV medija.

Branko Kobal

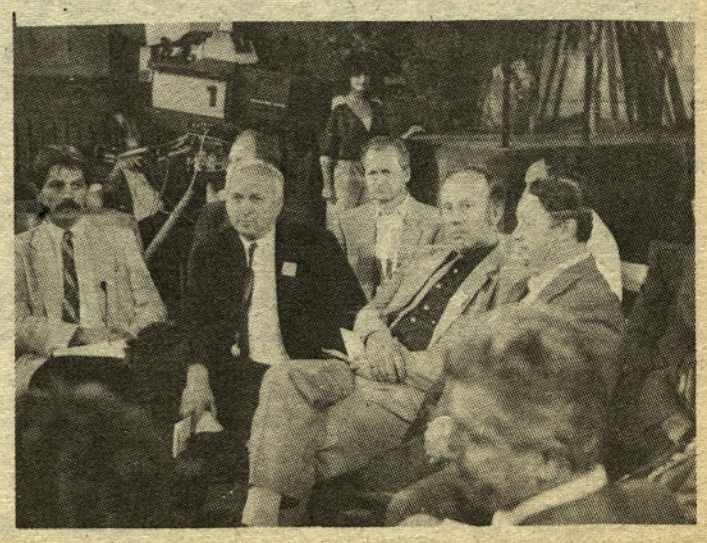

Ikone in sanjski svet

Takšen je naslov reprezentančne knjige o delu slikarja samouka Adija Arzenška, ki letos slavi dvajsetletnico (1966—86)razstavljanja svojih prefinjenih del doma in še bolj v tujini ter je doslej pripravil več kot sto samostojnih razstav in sodeloval tudi na mnogih skupinskih. Knjiga o avtorju Savinjske doline Adiju Arzenšku, doma iz Dobriše vasi, ne pomeni samo priznanje avtorju za doslej opravljeno delo na likovnem področju, pač pa tudi priznanje Savinjski dolini z njenimi ljudmi, ki so jih preko Adija in njegovih del lahko spoznali širom po svetu.

Knjiga Ikone in sanjski svet je nastajala dve leti in predstavlja vrhunstvo na tem področju, zato ni čudno, da bo na sejmu knjige v Frankfurtu za to zvrst dobila zlato kolajno. Natisnili so jo v 1500 izvodih, od katerih jih je avtor dobil 500, vsi izvodi pa so oštevilčeni. Dve promociji zanimive knjige, ki pa žal nima tudi slovenskega teksta sta že bili v Avstriji in Švici, tretja pa bo 10. oktobra ponovno v Švici in četrta 18. oktobra v Žalcu v kulturnem domu. »Želim pokazati, kaj sem v dvajsetih letih aktivnega dela napravil in dosegel. Verjemite, poleg talenta je potrebno samo delo in znova delo, kajti zunaj ne poznajo blefa. Preveč je umetnikov, takšnih in drugačnih, uspejo pa samo najboljši. Knjiga je dokaz, da nekaj znam in zmorem in da to tudi vsaj zunaj znajo ceniti. Peta promocija bo 29. novembra še v Liechtensteinu, kar je najpomembnejše, saj so tam tudi izdali knjigo. Avtorji so štirje, dva iz Švice ter po eden iz Avstrije in Aleksander Bassin iz Jugoslavije.«

In zakaj se je ravno tiskarska hiša v Liechtensteinu odločila za tisk vaše knjige?

»Konkurenca med takšnimi hišami je velika in ker je tisk mojih del izredno zahteven, se na tem izkaže njihova strokovnost, kar ob dobro opravljenem delu pomeni nove naročnike.«

Kako ste zadovoljni z opravljenim delom?

»Ko pomislim, da je bil tisk za vešče tiskarske mojstre zahteven in da so ga dobro opravili, ni opravičila, da tudi sam ne bi bil zadovoljen. V pripravljalnem obdobju sem že skoraj obupal, vendar nikoli ne ostanem sredi poti.«

Ob promociji knjige v Žalcu bo tudi miniaturna razstava tiskanih likovnih del, tako da bo možna primerjava med originali in natisnjenimi deli. »Razlike ni, tako je vse odlično narejeno,« odločno pove Adi Arzenšek, ki najlažje ustvarja dopoldne pri dnevni svetlobi, zlasti spomladi in jeseni, in še doda, da je najlepše, če dežuje, ker ga takrat ne vleče ven.

Do kdaj boste ustvarjali v tej tehniki?

»Dokler bodo oči zdrave in roka vešča. Pride dan, ko gre roka, kot bi jo vodila elektronika, včasih pa ne gre in takrat je bolje odnehati in oditi med prijatelje.«

Ali ste narisali kakšno sliko po naročilu?

»Sem. V Švici živi znani tovarnar Georg Fei, ki se je zaradi svojega imena odločil za zbiranje ikon. V svoji zbirki ima že 300 likovnih del iz različnih obdobij in stilov s podobo sv. Jurija. Ko je na razstavi videl mojo tehniko, me je pobaral, če bi narisal sv. Jurija zanj. Dal mi je natančen opis, kakšen naj bo in tako sem narisal sv. Jurija in Georgovo ženo Dorotejo. Ko sem prinesel obe sliki, ju je obesil na najlepši del dnevne sobe s posebno osvetlitvijo, kar je priznanje, na katerega je avtor lahko ponosen.«

Glavni motivi in povpraševanje po razstavah?

»Moja Savinjska dolina, ikone in ladje. Nekaj razstav pa sem zaradi priprav na knjigo moral odpovedati. Za slike sta potrebna čas in mir, da pride do kvalitete, kajti zunaj cenijo samo to.«

Prihodnje leto?

»Letošnje je bilo zelo naporno, prihodnje pa bi si rad malo odpočil in napolnil akumulatorje, kot temu radi pravimo.«

Zakaj ni knjiga izšla doma?

»Pri nas je enostavno težko priti do takšne knjige. Zakaj, vemo. Ta knjiga je potrditev moje vrednosti, kajti drugače ne bi kupovali mojih del, tiskali knjige. Saj pravim, zunaj cenijo samo kvaliteto.«

Adi brez lažne skromnosti prizna, da je vesel, ker je preko svojih del popeljal Savinjsko dolino v svet, »tudi hmeljevke, ki jih v dolini ni več,« doda z nekakšno nostalgijo. »Ljudje, ki imajo moje slike, vedo, kje živim in prepričan sem, da sem veliko naredil za svoj kraj.«

Posebnost vaše tehnike?

»Pri mojih slikah se ne da nič popravljati. Ko črto potegneš, to drži.«

Adi je začel svojo uspešno slikarsko pot s tehniko v olju in nekje bolj tajno pove, da se bo kasneje, ko ga roka ne bo več ubogala, k njej tudi vrnil.

Kurt Prantl o Adiju: »Umetniški način Adijevega ustvarjanja ima pečat enkratnosti. Sam si ga je pridobil in ga razvil in velja za edinega oblikovalca te vrste.« Doda še: »Čar njegovih umetnin je v njihovi učinkovitosti in dekorativnosti. To se pokaže zlasti v izbranih gravurah na bleščeči zlati in srebrni podlagi, ki so zajete v tej knjigi (Ikone in sanjski svet Ž op. p.).«

Adi je dobrodušen mož, vendar to ne pomeni, da skriva kritične besede:

»Zakaj nas v dolini, občini, ne povabijo vse slikarje, ki bi enakovredno pomagali obogatiti naš kulturni prostor?«

Res, zakaj? Morda pa bo promocijski večer v kulturnem domu tudi priložnost za odgovor na to vprašanje.

Glavno je, da se Adi Žalcu in svoji dolini ni izneveril in da še vseeno najraje ustvarja v Dobriši vasi sredi polj, v miru in izven raznih umetniških in tudi ali predvsem drugačnih klanov.

Tone Vrabl
Foto: L. Korber

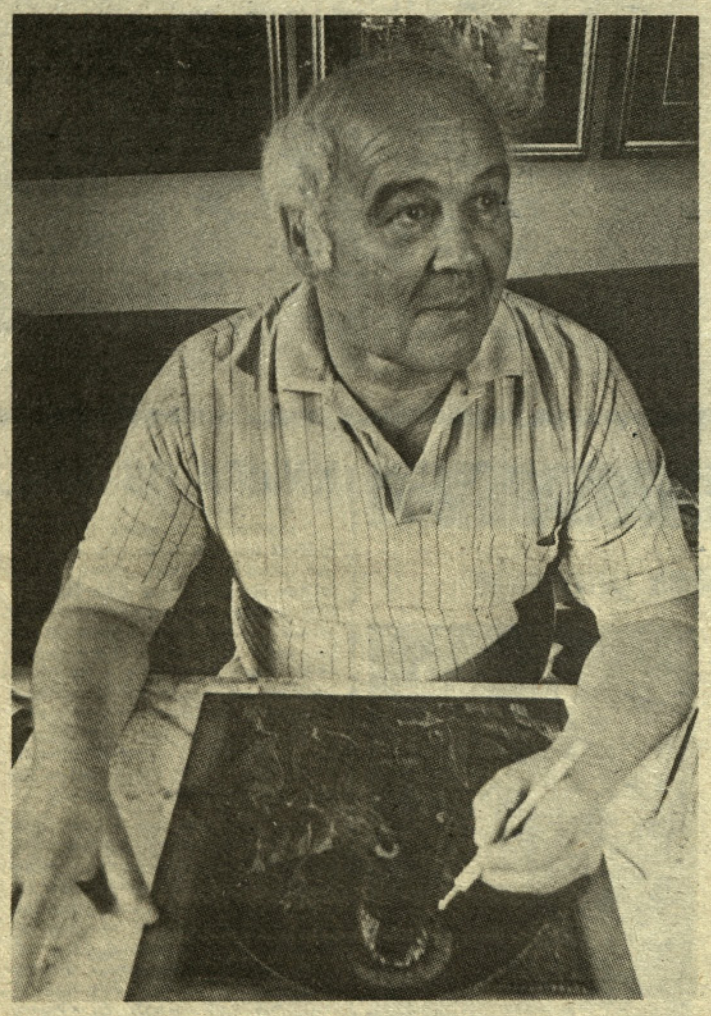

Amatersko gledališče Vrba iz Vrbja

Kultura na vasi

Jože Meh

Bogomir Veras

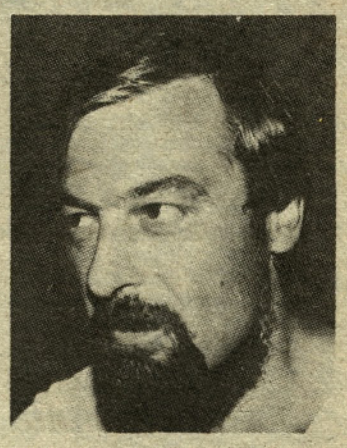

Aleksander Jekl

Najmlajša krajevna skupnost v naši občini se ima v teh letih svojega obstoja s čim pohvaliti. Ob vsem ostalem pa nedvomno močno izstopa njihovo kulturno življenje, ki se odvija v okviru njihovega kulturnoumetniškega društva. Steber tega je Amatersko gledališče VRBA, ki dosega že nekaj let izjemno kakovost in sodi nedvomno med najuspešnejše amaterske gledališke skupine ne le v naši občini, ampak tudi v republiki. Dokaz za to so številna priznanja, nadvse naklonjene gledališke kritike, polne dvorane, številne predstave in zadovoljno občinstvo. Ne nazadnje pa tudi podeljeni Linhartovi zlati znački režiserju Bogomirju Verasu in igralcu Aleksandru Jeklu za režijo in igro njihove zadnje predstave Večer v čitavnici, s katero so se predstavili občinstvu na letošnjem spomladanskem republiškem srečanju gledaliških skupin v Novem mestu. S tem delom bodo na predlog, ki so ga podali organizatorji republiške revije v Novem mestu, zastopali našo republiko jeseni na Madžarskem. Še pred tem pa so se v okviru Kmečke ohceti predstavili ljubljanskemu občinstvu, povabljeni pa so še, da sodelujejo v abonmajskih predstavah v Lendavi.

Njihovo amatersko delo presega tovrstne okvire. Amaterizem na profesionalni ravni pa je nedvomno ključ njihovega uspeha. Vse to in še mnogo več pa je tudi razlog, da smo se odločili v uredništvu obširneje spregovoriti o njihovem gledališkem delu. V ta namen smo za mizo povabili njihovega predsednika JOŽETA MEHA, režiserja BOGOMIRJA VERASA in igralca — dobitnika zlate Linhartove značke ALEKSANDRA JEKLA.

SAVINJSKI OBČAN: Govoriti o kulturi na vasi, ki kaže bogato ustvarjalnost delavskega in kmečkega življa ima svoj mik, da pa bo slika popolna, pa velja najprej spregovoriti o začetkih kulturnega snovanja. Kako je bilo s tem v Vrbju?

JOŽE MEH — »Začetek tovrstnega dela sega v leta izredne aktivnosti OO ZSMS, ko je bila v okviru mladinske organizacije ustanovljena komisija za kulturo. Že takrat smo dosegali precejšne uspehe ter sodelovali na vseh občinskih revijah »Naša beseda«. Leta 1980, ko je Vrbje postala samostojna KS, pa je prišlo tudi do ustanovitve Kulturnega društva, katerega temelj je tvorila gledališka skupina, ki se je ustanovila leta 1946. Že takrat smo vsako leto pripravili eno premiero, temu načelu pa sledimo tudi sedaj, saj nam kot amaterjem za kaj več primanjkuje časa in denarja. Ob vsem tem pa se držimo nenapisanega pravila — napraviti dobro predstavo in z njo gostovati čimvečkrat. Od leta 1983 nosi gledališka skupina uradni naziv Amatersko gledališče Vrba iz Vrbja pri Žalcu. Pod tem imenom vse od takrat dalje sodelujemo na vseh občinskih in medobčinskih revijah gledaliških skupin, ki jih prireja področno združenje gledaliških skupin celjske regije. S predstavama »Mirakelj o sveti Neži« in »Večer v čitanici«, ki sta tudi naši najodmevnejši predstavi, pa smo sodelovali na republiškem zajetju gledaliških skupin v Novem mestu.«

SAVINJSKI OBČAN: Tovariš Veras, vi ste režiser vrbenskih gledališčnikov, kaj lahko rečete na vse to, kakšni so vaši občutki po vseh teh predstavah in gostovanjih?«

BOGOMIR VERAS: — »Delo režiserja vrbenskih gledališčnikov sem prevzel z veliko odgovornostjo, saj sem ugotovil, da so to ljudje, ki so predani z vsem srcem tovrstnemu kulturnemu snovanju. Že ko sem jih gledal v predstavi, ki jo je režiral moj kolega Janez Starina, mi je bilo jasno, da je to skupina, s katero je vredno delati, saj so storili korak v kulturo in umetnost ter se ob tem odpovedali mnogoterim človeškim slabostim, ki so produkt sedanjega tempa življenja. Glede na strukturo ansambla sem se odločil za praizvedbo dela Ervina Fritca »Mirakelj o sveti Neži«, kar je pravzaprav precej zahtevno delo, saj obravnava eksistenčna vprašanja sedanjega časa. Na moje veliko presenečenje so igralci to težavno delo dobro sprejeli in doumeli njegovo sporočilo ter v njem tudi nadvse uspešno zaigrali. S to predstavo so nedvomno zavzeli v amaterskem gledališkem gibanju nadvse pomembno mesto. Pokazali so vse karakteristike ambicioznega gledališkega ansambla, ki hoče kvaliteto in se zato loteva stvari resno in odgovorno. Na moje veliko veselje so ugotovili, da je krasno, če ne igraš samo take ljudske igre, s katero izvabljaš solze starim mamicam, ampak, da so zaorali s tem komadom v našo stvarnost, v problematiko našega časa in našega prostora, ter na izjemno kvaliteten način pokazali zrcalo družbi. To pa je tisto, kar njihovo amaterskost dviguje izredno visoko. To so ne nazadnje potrdili v naslednjem delu »Sen kresne noči« delo V. Shakespeara, ki je bilo v nekaterih pogledih še težavnejše od prvega. Z »Večerom v čitaonici« pa so povsem nadigrali samega sebe.«

SAVINJSKI OBČAN: In kakšni so torej vaši zaključki po triletnem delu, snovanju in ustvarjanju v Vrbju?«

BOGOMIR VERAS — »Pri tej igralski skupini, ki je mlada, me veseli, da se v svojem prizadevanju vedno bolj zaveda, da je gledališka predstava le končni izid izzvane ustvarjalne fantazije na področju različnih izraznih sredstev. To so kot odrska beseda, odrski gib, kostumografija, scena, luč, ki pa vsi skupaj tvorijo gledališki dogodek. Vse bolj so ti igralci AG Vrba iz Vrbja prisiljeni razmišljati, kako je pri vsem tem pomemben izbor teksta, ki mora vse ustvarjalce predstave zainteresirati na relaciji jaz — družba in jaz v družbi v času in prostoru. Vse več članov gledališke skupine se zaveda, kaj je pravzaprav gledališka vaja in kako potrebna je pri vsem tem igralska kondicija, da lahko vaje ustvarjalno napredujejo in da lahko že rojena predstava ohranja dolgo življenje in pri tem ne izgublja na kvalitetni ravni. Ob vsem tem gledališka skupina spoznava, kako zahtevno in težavno je nastajanje predstave in da je samo veselje včasih le premalo za dober uspeh. Priprava gledališkega dela je nekakšna avantura v smislu ustvarjanja in zelo sem vesel, da so se pri AG Vrba zavestno odločili za kvalitetno in uspešno delovanje in s tem v zvezi tudi poiskali strokovno usposobljenega človeka — zunanjega sodelavca, ki bo znal njihove želje in interese združiti v kvalitetni predstavi. To pa je še dokaz več, da se zavedajo, da poznavanje gledališkega medija ni enostavna zadeva, da to ni delo samo za entuziaste ali pa po drugi strani samo za šušmarje, ampak da je za to potrebno veliko znanja in vedenja, ki pa ga ni mogoče pridobiti z udeležbo na kakšnih seminarjih za gledališke amaterje.«

SAVINJSKI OBČAN: Tov. Jekl z letošnjo vlogo v predstavi »Večer v čitavnici« ste postali dobitnik zlate Linhartove značke, kaj vam pomeni to priznanje, za katerega pravi Veras, da ste si ga prislužili že v prejšnih predstavah?«

ALEKSANDER JEKL — »Priznanje mi veliko pomeni, vendar moram poudariti, da to v bistvu ni moja značka, ampak vseh nas, ki smo ustvarili to predstavo. To je kolektivno priznanje, saj brez soigralcev predstave ne bi bilo moč realizirati. S prejemom tega priznanja si nalagam še večjo obveznost do mojega, sedaj lahko rečem, domačega matičnega ansambla. S tem priznanjem so me moralno, fizično in materialno vezali nase. Ne nazadnje pa je to tudi zame osebna čast, saj so me s podelitvijo tega priznanja spomnili, da sem se že v rani mladosti zapisal gledališču. Začelo se je s Kekcem, nadaljevalo s Krpanom oz. Brdavsom in tako naprej vse do leta 1980, ko sem postal član gledališke skupine v Vrbju, kjer sem najprej zaigral v Smešni preciozi. Tu sem našel dobro družbo in ostal med njimi in z njimi tudi preživel najlepše trenutke svoje gledališke ustvarjalnosti. Med nami ni rivalstva, smo zdravo jedro in mislim, da je tudi ključ našega uspeha. Igra kot igra je kolektivna stvar in vsi smo vse. To pa je tisto, kar nas druži in vodi k novim stvaritvam.«

AG »VRBA« je letošnjo spomladansko sezono zaključilo več kot uspešno, še veliko dela in gostovanj pa jih čaka v jesenskem obdobju. Tako med drugim pripravljajo v okviru praznovanja dedka Mraza posebno predstavo. Zaželimo jim še naprej plodno in ustvarjalno delo.

DARKO NARAGLAV

10 let COŠ Prebold

COŠ obdržati in razvijati naprej

Šolska vrata so se ponovno odprla in učenci po vseh osnovnih šolah v naši občini že nabirajo nova znanja. Tudi na preboldski celodnevni osnovni šoli Slavko Šlander že pridno gulijo rokave. S tem šolskim letom pa so zakorakali tudi v enajsto leto, odkar je bila tu uvedena celodnevna osnovna šola. In kako gleda na prehojeno pot njihov ravnatelj Milan Jezernik:

»Desetletne izkušnje celodnevne šole so nedvomno velike. Res je, da so bili zajeti v to obliko izobraževanja vsi razredi šele v šolskem letu 1979/80, pa vendar so na nižji razredni stopnji s tem začeli že v šolskem letu 1975/76 in od takrat dalje se tudi spopadamo s tem načinom izobraževanja, ki je bil pred tem velika neznanka. Dejstvo je, da je le nekaj šol začelo s to obliko dela leto poprej in zato je bilo potrebno orati precej trdo ledino.

Navajanje učencev na samostojno delo je bila v tistem času, pa tudi danes, ena izmed temeljnih nalog, ki jih je morala uresničiti šola pri pouku in drugih dejavnostih, še zlasti pa pri urah samostojnega učenja. Šola in učitelji so prevzeli dodatno odgovornost za vzgojnoizobraževalne rezultate in oblikovanje učenčeve osebnosti. Hitreje so se začele razvijati interesne dejavnosti, v katere so se vključevali vsi učenci. Posebno skrb je bilo treba nameniti zdravstveni vzgoji v povezavi z ustrezno službo, z zagotavljanjem sanitarno-higienskih pogojev v šoli, nudenje ustrezne prehrane vsem učencem, s telesnovzgojnimi aktivnostmi in organizirano rekreacijo. Ker je bila šola ves čas v prostorski stiski, so bili včasih potrebni skrajni napori za zadovoljevanje vseh pogojev. Ob razvijanju COŠ smo posebno pozornost namenili delovni vzgoji.

Vsi učenci šole so sodelovali pri urejanju okolice šole, šolskih prostorov in izgradnji igrišč, v očiščevalnih akcijah Prebolda, nabiralnih akcijah in še na drugih podobnih akcijah. Posebno pomembno pri razvijanju COŠ je bilo povezovanje z zunanjimi dejavniki. Porajala se je trdnejša vez med šolo in krajevno skupnostjo, družbenopolitičnimi organizacijami, društvi in klubi. Pred nekaj leti pa je do trdnejših vezi prišlo tudi z organizacijami združenega dela v kraju, ko je TT Prebold z razumevanjem odprla vrata sodelovanju. Tako je tudi poklicno usmerjanje dobilo drugačno vsebino, ko so učenci v krožkih proizvodno-tehničnega dela začeli neposredno spoznavati poklice in posamezna dela.

Težko si danes zamišljamo uresničevanje smotrov osnovne šole brez sodelovanja zunanjih dejavnikov, še zlasti tistih, ki opravičujejo obstoj COŠ. Ko smo pred štirimi leti brali nove smernice za delo osnovnih šol, smo ugotovili, da veliko novosti za našo COŠ sploh ne predstavlja novosti, saj smo jih izvajali že pred tem.

Čeprav delamo v težjih prostorskih pogojih, ki zahtevajo več napora od učiteljev in ostalih delavcev šole, moramo COŠ obdržati in razvijati naprej. Da pa bomo dosegali še naprej dobre rezultate, še naprej potrebujemo pomoč zunanjih sodelavcev in staršev, ki so nenadomestljivi pri vzgoji svojih otrok. Ko zaokrožujemo naše 10-letno delo, smo lahko prav gotovo zadovoljni, saj uspehi kažejo našo pravo pot . . .«

Temu pravzaprav ni kaj dodati, morda le to, da je delo COŠ Slavko Šlander vzor mnogim šolam v Sloveniji in to še posebno na področju proizvodno-tehničnega dela, saj je pritegnilo pozornost vodstev šol širom Slovenije, predstavnikov DPO in Zavoda za šolstvo. Najbolj zgovorno o njihovih uspehih pa govori tudi najvišje priznanje v Sloveniji — Žagarjevo priznanje.

D. Naraglav

Slavje lovcev na Rinki

Bil je prekrasen dan, eden zadnjih v letošnjem poletju. 14. septembra so slavili lovci žalske lovske družine 40-letnico. Zbrali so se v svojem domu na Rinki, pregledali in ocenili dosedanje delo ter najzaslužnejšim izročili priznanja v upanju, da bodo tudi naprej ostali zvesti zeleni bratovščini. Tokrat je bilo na Rinki resnično slavnostno. Do koče so lovci tudi s prostovoljnim delom in pomočjo delovnih organizacij asfaltirali cesto, zdaj pa želijo napraviti še prizidek med starim in novim lovskim domom, da bi pridobili še nekaj prostora, v dolini pa bi radi odkupili zemljišče ter uredili parkirni prostor.

O nastanku in razvoju lovstva je govoril poleg Janka Petrička še edini, živeči ustanovitelj lovske družine Ivan Rojc, ki je med drugim omenil, da lovstvo v Žalcu in občini živi že od leta 1907, organizirano pa od 1946 dalje. Leta 1958 so prav na njegovo pobudo kupili na Rinki star hišni objekt ter ga povsem obnovili. Ker se je število lovcev večalo, potrebe pa tudi, so leta 1974 začeli z izgradnjo novega doma oz. dvorane, ki so ga slovesno odprli pred desetimi leti. Opravili so kar 6000 udarniških ur.

V imenu pokrovitelja izvršnega sveta je slavljence med drugim pozdravil tudi predsednik skupščine občine Ludvik Semprimožnik. Spregovoril je o pomenu lovstva kot gospodarske panoge, ohranjanja narave in pomena splošnega ljudskega odpora, saj bi v primeru vojne bili prav lovci lahko odlični vodniki po sicer skritih gozdnih poteh.

Predsednik lovske družine Valter Verhovšek je ob koncu slavnostne seje številnim ljubiteljem lovstva in lovcem izročil priznanja, najvišjo — zlato plaketo in originalno sliko Jožeta Svetine pa so dobili Konrad Pevec, Janko Krašovec, Štefan Pečolar, Janko Petriček in Ivan Rojc, katerega je član izvršnega odbora Savinjsko-kozjanske lovske zveze Jože Kuntarič tudi predlagal za najvišje slovensko lovsko priznanje Zlatorogovo plaketo, ki jo imata doslej samo dva slovenska lovca. Takšno priznanje si zasluži človek, ki je življenje zapisal lovstvu, dopisuje v njihovo revijo Lovec in je tudi vnet in predan kinolog. Vse to pa Ivan Rojc je.

Za častnega člana LD Žalec so ob 40-letnici imenovali Draga Pogorelca.

Slavje so zaključili s streljanjem na glinaste golobe, na merjasca in jelena ter s tovariškim srečanjem in pogovorom. Mirno lahko zapišemo, da so lahko na svoje delo v teh letih ponosni, tisti, ki z njimi sodelujejo pa hvaležni, da so še ljudje, ki varujejo gozd, naravo, živali, saj puška že dolgo ni več samo ubijalsko orožje. Pomembnejše je vse ostalo, tega pa ni malo.

Tone Vrabl
Foto: L. Korber

Amaterska kultura je v škripcih

Dolžnost predsednika skupščine Občinske kulturne skupnosti je za štiriletno obdobje prevzela Valerija Verdnik, sicer znana kulturna delavka iz Griž, kjer je tudi predsednica tamkajšnjega društva Svoboda. Zastavili smo ji nekaj vprašanj, zanimala pa nas je predvsem razvitost amaterske kulturne dejavnosti ter težave in načrti za naslednja leta.

»Amaterska kulturna dejavnost je v naši občini zelo razvejana in množična. Spremlja in usmerja jo Zveza kulturnih organizacij skupaj z vodstvi kulturnih društev, za dosežene rezultate pa imajo veliko zaslug številni mentorji. Po množičnosti smo med najuspešnejšimi v republiki, pa tudi z nekaterimi kvalitetnimi skupinami se lahko ponašamo. Poleg prostorskih problemov in pomanjkanja strokovnih kadrov se zadnji čas vse bolj pojavljajo finančne težave. Kulturi se reže vse tanjši kos kruha, tako da so posamezna društva ali skupine prisiljene na različne načine iskati dodatna sredstva za redno dejavnost. Na tem področju pa je uspešnost posameznih društev različna, odvisna pač od iznajdljivosti posameznikov oziroma vodstva društva. Gotovo bi bilo bolje, da bi v interesni skupnosti zagotavljali več sredstev za dejavnost društev in s tem bi bilo prihranjeno veliko truda vodstvom društev pri zbiranju sredstev, več časa pa bi lahko namenjali dejavnosti. Stroški vzdrževanja objektov, kurjave in elektrike predstavljajo že takšno breme, da za dejavnost zmanjka sredstev. Tista sredstva, ki jih za to lahko namenja kulturna skupnost, niso zadosti velika, zato je dejavnost kulturnih društev precej okrnjena. Zaradi finančnih težav se bomo morali dogovoriti za selektiven pristop,

Valerija Verdnik

kajti zavzemati se moramo za rast kvalitete. Uspešnejšim društvom in posameznim skupinam bomo morali zagotoviti boljše pogoje, ker le tako lahko pričakujemo napredek. Večkrat ugotavljamo, da težko pridobimo mladino, še zlasti srednješolsko, v naše vrste, zato se bomo morali posluževati novih metod dela. Vse bolj pa ugotavljamo, da brez strokovnih kadrov ni napredka in potrebne kvalitete. Pri kadrih ni mogoče varčevati, zanje nam ne sme biti žal sredstev. Prav tako se bomo morali v občini dogovoriti, katere prireditve so občinskega oziroma širšega značaja in zanje seveda tudi zagotoviti sredstva. Ob tem pa ne mislim, da ostalih prireditev in nastopov posameznih skupin ne bomo podpirali. Jasno pa je, da v okviru finančnih možnosti. O problemih in usmeritvah se bomo pogovarjali tudi na problemski konferenci in upam, da se bomo dogovorili za pravo pot dela amaterske kulture v občini,« nam je na vprašanja odgovorila Valerija Verdnik.

ik

KUD Svoboda Žalec in gledališče ŽAREK vabita k sodelovanju ljubitelje amaterskega igranja in recitatorje. Hkrati vabijo k sodelovanju tudi tehnično osebje: krojače, šivilje, mizarje, električarje, maskerje in scenografe, skratka vse, ki se ukvarjajo s kakršnokoli dejavnostjo, katere usluge bi lahko služile gledališču.

Zglasite se torej v prostorih gledališča Žarek v kulturnem domu v Žalcu in sicer od 6. oktobra vsak dan v popoldanskem času, kjer se bomo dogovorili za sodelovanje.

Pridite v čim večjem številu in okrepite našo amatersko gledališko dejavnost.

Zabava vas Savinjski kvintet

Na širšem celjskem območju že dve leti, vsako soboto in nedeljo, na raznih prireditvah zabavajo obiskovalce člani skupine Savinjski kvintet. Delujejo v okviru DPD Svoboda iz Šempetra in ker so za širšo javnost še precej neznan ansambel, smo jih obiskali na eni izmed njihovih priprav za nastop.

Ideja o ansamblu se je med prijatelji pojavila že pred leti, vendar je bilo zaradi finančnih težav težko takoj začeti. Takrat jim je priskočilo na pomoč prosvetno društvo in takratni predsednik društva Alojz Terglav je nudil vsestransko pomoč prizadevnim bodočim glasbenikom.

Zasedba ansambla Savinjski kvintet je vse do sedaj bila nespremenjena, sedaj pa so morali nadomestiti harmonikarja Robija Zupanca, ker odhaja na služenje vojaškega roka, in pevko, ki jih je zapustila. Tako ansambel že vadi v novi zasedbi: Stane Ropotar-bobni, vokal, Roman Hlačar — klarinet, saksafon, Miran Bader — ritem kitara, Tone Fonda — trobenta, Jože Zelič — bas kitara ter Danica Lipičnik kot pevka. Igrajo predvsem slovensko narodno-zabavno in zabavno glasbo.

Ansambel nastopa na vsaki prireditvi, kamor jih povabijo. Pravijo, da igrajo predvsem za svojo zabavo in zato ne želijo biti pri tem nikakršni zaslužkarji. Ker je njihova cena precej nižja od mnogih drugih ansamblov po Sloveniji, so zasedeni vsako soboto in marsikatero nedeljo. Sicer pa imajo za sabo že tudi nastope v tujini, saj so v Salzburgu igrali za naše zdomce.

Člani ansambla nimajo drugih želja za prihodnost, kot da za spomin posnamejo kakšno kaseto in da še naprej s svojimi nastopi zabavajo sebe in druge.

Ob koncu so nas opozorili, naj še napišemo, da so jim v veliko pomoč tudi člani »mlajšega« ansambla Mesečina iz Šempetra, ki jim priskočijo na pomoč v vseh težavah in s katerimi odlično sodelujejo.

Mi vsi pa jim želimo še veliko nastopov in zabave.

Mateja D.

Knjižnična mreža

Nemogoče je eni sami knjižnici pokrivati bralne potrebe in zanimanje bralcev celotnega območja, ki ga pokriva. Zato so za enakomerno prisotnost knjige potrebne dislocirane knjižnične enote, ki zadovoljujejo svoj krog bralcev in postanejo njihov vir informacij. V žalski občini imamo poleg matične knjižnice še šest krajevnih knjižnic in številna izposojevališča, ki tvorijo enotno knjižnično mrežo. Krajevne knjižnice so v svoji zasnovi sicer last prosvetnih društev. A v procesu razvoja knjižničarske stroke so se osvobajale lastništva in postale sestavni del enotne knjižnične ponudbe. Priključene so bile k žalski knjižnici, ki je bila z zakonom imenovana za matično.

Če že odrekamo samostojnost tem knjižnicam, potem vsaj ne smemo mimo dejstva, da so bile in ostajajo plodni zametki zavesti o potrebi knjige in njenega razširjanja. Z eno samo izjemo so dejavnost razvijali nepoklicni kadri, ki so ji v svoji pripadnosti knjigi ostali zvesti do danes.

Knjižnično navdušenje v preteklosti je vredno vsega spoštovanja, a danes skoraj ni več na mestu. Žalostno bi bilo izgubljati navdušenje za takšne stvari, ki jih poraja in vzgaja razvoj družbe sam po sebi, kajti knjižnična dejavnost je danes sestavni del vzgojno-izobraževalnega procesa. Ni nam vseeno, kakšna bo naša prihodnost, zato moramo biti odgovorni sedanjosti. Ob današnji razpoložljivosti strokovnih kadrov, ki je očitna tudi v našem okolju, za razvoj knjižničarstva res ni potrebno zanesenjaštvo, temveč osveščenost. Že strokovni knjižnični delavci v šolskih knjižnicah vzgajajo mladino v iznajdljive uporabnike knjižničnega gradiva. Zato bodo z vso upravičenostjo iskali in zahtevali strokovnost tudi v svojem širšem okolju. Matična knjižnica in knjižnice v mreži so doslej opravile pionirsko delo na svojem področju. Naloga strokovnih delavcev v prihodnosti pa je: dovolj razgibati, poglobiti in organizirati dejavnost, da bomo imeli s čim upravičiti upe, h katerim vzgajamo šolsko mladino.

Irena Završnik, OMK

TABORSKI KULTURNI DNEVI

Od dvanajstega do dvajsetega septembra so v Žalcu potekali taborski kulturni dnevi, na katerih se je zvrstilo več kulturnih prireditev v Savinovem salonu in kulturnem domu. V prostorih občinske matične knjižnice pa je bilo srečanje z Meto Rainer. V prijetnem okolju in ob klavirski spremljavi Jožeta Škorjanca je recitacijska skupina knjižnice predstavila pesmi in aforizme pesnice, pa tudi sama je poslušalcem prebrala svoje najnovejše pesmi. Ob zaključku je stekel pogovor navzočih s pesnico, ki je s svojo iskrivostjo in kančkom humorja prijetno popestrila kulturni dogodek.

L. Korber

Komu je mar kulturna dediščina?

Velik in lep kozolec, ki ga mirno lahko uvrstimo že v kulturno dediščino, stoji pa v bližini graščine Podgrad na Vranskem, vsako leto bolj propada. Mimoidoči in številni obiskovalci turističnih prireditev si zastavljajo vprašanje, kdo je lastnik tega objekta, ki ima tako malomaren odnos do tega v naši pokrajini že redkega objekta. Prav je, da povemo, da je to Hmezadova kmetijska organizacija, ki že nekaj let obljublja popravilo kozolca, vendar ostaja le pri obljubah, čas pa dela svoje. Domačini vedo povedati, da je ta organizacija s tem objektom podedovala tudi veliko gozda, iz katerega bi lahko nekaj dreves namenila tudi za popravilo kozolca. In ne nazadnje bi v odprta sušila lahko zopet spravljali krmo. Upamo, da bomo lahko kmalu poročali o drugačnem odnosu omenjene organizacije do te kulturne dediščine.

jk

Vpis abonmaja za sezono 86/87

Gledališki abonma bo v sezoni 1986/87 zajemal šest predstav in sicer: v oktobru **KRALJ NA BETAJNOVI** v izvedbi Šentjakobskega gledališča, **BOLHA V UŠESU** v izvedbi SLG Celje v novembru, v decembru prav tako SLG Celje — **STAVBENIK SOLNESS,** februarja se bo predstavilo Primorsko dramsko gledališče iz Nove Gorice s **POTUJOČIM GLEDALIŠČEM ŠOPALOVIČ,** v marcu SLG Celje z **VEČERJO V VILI P.** in aprila Mestno gledališče ljubljansko s predstavo **U SLOVENAČKIM GORAMA.**

Vpis abonmaja bo v pisarni KUD Svobode v kulturnem domu v Žalcu od **1. do 8. oktobra** vsak dan **od 9. do 12.** ure ob sredah pa tudi **od 15. do 18.** ure.

Cene: prva vrsta — 3.000 din, od 2. do 6. vrste — 3.500 din, od 7. do 10. vrste — 3.800 din, od 11. do 13. vrste — 3.500 din in 14. vrsta — 3.000 din.

Leopold Strnad

Dobitnik Kosovelovega priznanja

Leopold Strnad, delavec in hkrati plodovit slikar v sežanskem Krasmetalu je zanimiva osebnost. Mladi mož ima za seboj že vrsto uspelih samostojnih razstav, pa se kljub temu najbolje počuti med delavci, kajti v neposredni proizvodnji je zadovoljen in ni naključje, da je v teh letih ustvaril veliko svojih najboljših del.

Delavci ga imajo radi tudi zato, ker je Strnad pobudnik in organizator kulturnega udejstvovanja in na tem področju so še posebej uspešne in dobro obiskane slikarske razstave.

Naj na kratko povzamemo, kaj je o Leopoldu Strnadu napisal ob njegovi razstavi za dan mladosti v Mali galeriji v Sežani vodja TOZD Krasmetal Milan Slabnik:

»Leopold Strnad se pri organiziranju slikarskih razstav in v slikarski koloniji vidno udejstvuje. Je član našega kolektiva in dela v neposredni proizvodnji. Kot sam izjavlja, ga to delo spodbuja k njegovemu slikarskemu udejstvovanju . . .«

»Ko sem pred 15 leti prišel v Sežano in se potlej zaposlil v Krasmetalu, sem ves prosti čas namenil slikanju.« Kot slikar — navdušen krajinar — je moral zamenjati rodno Štajersko s Krasom. Doma, na Štajerskem in v Prekmurju, je upodabljal stare kmečke kozolce, življenje ob zidanicah, žanjice pri žetvi in tako z vsem žarom svojega slikarskega snovanja zajemal slikovito štajersko pokrajino, tu na kraškem območju pa se je srečal z drugačnim svetom.

»Sedaj, ko so mi namenili drugo delo, nimam več toliko časa za slikanje kot poprej, kar se mi zdi škoda. Veliko stvari je še, ki bi jih želel upodobiti . . .«

Leopold Strnad je veliko prispeval k živahnejšemu kulturnemu udejstvovanju delavcev v

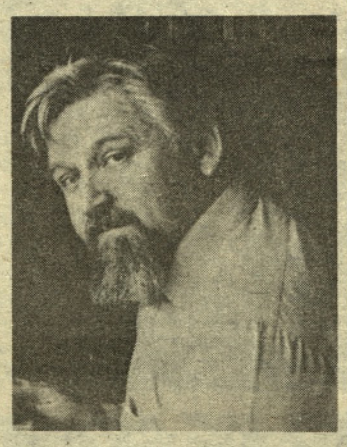

Leopold Strnad

Krasmetalu in nasploh v občini. Naj naštejemo le nekatere pridobitve: Sežana je dobila svojo galerijo, v kateri se vrstijo slikarske razstave, slikarji-amaterji imajo svoj klub, organizirali so slikarsko kolonijo itd. Pomembno je tudi, da so delavci začeli pravilno vrednotiti in razlikovati umetnine od kiča, ki ga na sejmih ponujajo kramarji. Vse več se jih udejstvuje tudi na odrskih deskah, v pevskem zboru in prebira knjige. »To so pridobitve, katerih sem vesel,« pravi Strnad.

Leopold Strnad je za svoje delo prejel najvišje priznanje — plaketo Srečka Kosovela, — ki jo podeli občina Sežana za kulturne dosežke. Naj še zapišem, da so se Savinjčani seznanili z Leopoldom Strnadom in njegovimi deli prvič na razstavi v prostorih SIP-a, drugič pa v avli hotela Rubin-Golding v Žalcu. Prepričani smo, da bomo plodovitega slikarja še srečali v Savinjski dolini.

Tk. L.

PROGRAM PRIREDITEV V OBČINI

3. oktober Odprtje stalne razstave slikarke DARINKE PAVLETIČ-LORENČAK (Razstavišče Komenda)

5. oktober Občinsko tekmovanje gasilskih društev (pri TT Prebold)

KNJIGA OB JUBILEJU

Ob 50-letnici delovanja je Lovska družina Gozdnik Griže pripravila lovsko razstavo in izdala knjigo Lovska družina Gozdnik-Griže skozi 50-let. V njej je objavljen kronološki pregled lovske družine, ponatisnjena pa sta tudi sestavka iz knjige, ki je izšla leta 1955 — Naš lovski dom — izdane ob otvoritvi lovske koče pod Gozdnikom, Draga Predana Gozdnik in Ludvika Zupanca-Iva Rdeče nebo nad Gozdnikom. Objavljen je sestavek Konrada Pevca, ki je ob 50-letnici družine postal njen častni član.

Prenekateri sestavek v knjigi opozarja na propadanje divjadi, med njimi poljske prepelice in divjega petelina na Gozdniku. Z urbanimi posegi (izgradnja cest in stalen nemir) ugašajo še zadnja rastišča, ki so po vojni imela še dokaj zadovoljiv stalež. Kljub popolni zaščiti in naporom za njegovo ohranitev, bodo očitno vsa prizadevanja zaman, kajti vse kaže, da je izginotje te čudovite živali neustavljivo. Nekaj podobnega se dogaja z malim petelinškom — gozdnim jerebčkom. Divji prašič je le prehodni gost v lovišču, gams je komaj zastopan v revirju Kamnika, število jazbecev upada, golob grivar je še do sedemdesetih let pestril griško lovišče, danes je redek, veveric je vedno manj. Zato so griški lovci upravičeno zaskrbljeni. Pri vsem tem opozarjajo na prekomerno uporabo insekticidov in herbicidov, ki vplivajo tudi na poljsko divjad, škropiva vplivajo na izginotje poljske perjadi, Kotečnik je že močno uničen zaradi kamnoloma, širša okolica je zaprašena, vznemirja pa jo tudi neprestano miniranje. Eden od vzrokov propada divjadi je tudi prodor cest vse više po severnem pobočju Gozdnika proti cilju eksploatacije na Malem vrhu.

Ob vsem tem si lovci zastavljajo vprašanje, če je dopustno, da v Sloveniji 56,2 % dreves kaže zunanje znake odmiranja in ali se ne zavedamo, da je uničenje vsega tega tudi naše uničenje. Bomo našim bodočim rodovom res lahko samo še z lovskimi razstavami prikazali divjad, ki je nekoč bogatila naše gozdove in polja?

F. J.

NOVO PRI MLADINSKI KNJIGI

ILUSTRIRANI ATLAS SVETA

originalna izdaja ugledne ameriške kartografske založbe

RAND McNALLY & COMPANY
CHICAGO • NEW YORK • SAN FRANCISCO

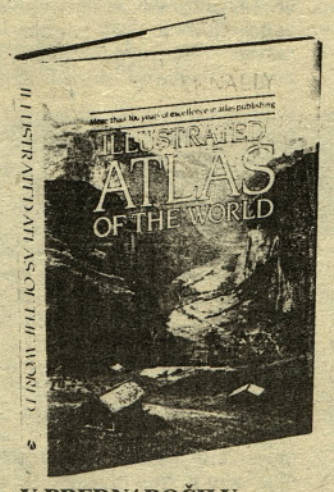

V PREDNAROČILU DO 15. NOVEMBRA

28.000 din

DOBAVA V ZAČETKU DECEMBRA

392 strani
v formatu 37,5×28 cm

3 OSNOVNI RAZDELKI:

NAŠ PLANET ZEMLJA
bogato ilustriran, nazoren prikaz: Zemlja in vesolje, nastanek in oblikovanje Zemlje, nastanek življenja, raznolikost življenjskih oblik, razumevanje in branje kart

ZEMLJEVIDI
67 večidel dvostranskih zemljevidov z izseki posameznih regij, geografske, politične in gospodarske karte

ZEMLJEPISNE INFORMACIJE Z MEDNARODNIM INDEKSOM
75.000 gesel s krajevnimi imeni, najnovejši podatki

PRIROČNIK VELIKE IN TRAJNE UPORABNE VREDNOSTI

V prosti prodaji bo Atlas znatno dražji!

S pravočasnim naročilom si lahko zagotovite možnost plačila v obrokih.

RIBIČ JULIJ 28 370
ROBAS JANA 776 007

S

SAFRAN
— STANKO 776 682
— VINKO 776 095
SALKOVIČ JOŽICA 776 386
SATLER FRANC,
Dobriša vas 34A 776 090
SAVINJSKI MAGAZIN
ŽALEC
— Samopostrežba 776 638
— Poslov Liboje 776 390
SELES OTO 24 969
SEMENARNA, VRTNARIJA,
Drešinja vas 26 174
SEMPRIMOŽNIK LUDVIK,
Dobriša vas 52/A 776 406
SENIČ DANE,
Drešinja vas 33 28 668
SLAMNIK IVAN,
Levec 80 25 095
SODJA IZIDOR, ing. 776 633
SOLINA FRANC,
Drešinja vas 1/A 26 175
STEPIŠNIK MILAN,
Drešinja vas 13 28 581
STRENČAN VIKTOR,
Levec 60 24 893

Š

ŠKETA JANEZ, dipl. vet.
776 343
ŠOLSKE SESTRE 776 426
ŠTAMOL FRANC,
Arja vas 776 654
ŠTIRN FRANC 776 417
ŠTRAJHAR BRANE,
Levec 7/A 28 663
ŠUMEJ FRANC,
Levec 83 24 675
ŠUSTER BOJAN,
Petrovče 259 28 669

T

TERŽAN ZDENKA 776 049
TOLIČ IZIDOR,
Levec 26 28 968
TOMAN IVAN 776 037
TOMELJ BRANKO,
Levec 6/A 28 696
TOMAŽIČ IVAN,
Levec 55 24 991
TURIČNIK MARJAN 776 525
TURNŠEK FRANC 28 770

U

UPLAZNIK VINKO,
Dobriša vas 65 776 242
URANJEK
— IVAN,
Arja vas 37 776 429
— MILAN, dipl. ing.
Arja vas 27/A 776 658

V

VERDNIK TONE,
Arja vas 20 776 630
VERONEK IVAN, ing. 776 009
VESELAK RADO,
Levec 10 28 584
VODIČAR JANKO 776 227
VOŠNJAK MARIJA,
Drešinja vas 58 28 449
VOVK JOŽE,
Dobriša vas 776 206
VZGOJNO VARSTV.
ZAVOD,
Janko Herman 776 651
— Levec 26 670

Z

ZADEL MARJAN,
Levec 52 25 244
ZAGORC LEOPOLDINA,
Levec 24 963
ZAKOŠEK SREČKO,
Levec 26A 28 687
ZARJA PROIZV. PODJ.,
n. sol. o. N. C. 776 211
— Direktor 776 066
TOZD Lesna ind.
N. C. 776 211
— Vodja TOZD 776 102
TOZD MODNA KONF.
N. C. 776 211
Del. sk. skup. sl.
N. C. 776 211
TELEX: 33679 ZAPRJAP
YU
ZAVRŠNIK FRANC,
Drešinja vas 12/D 27 688
ZDRAVSTVENI DOM ŽALEC
Postaja Liboje 776 054
ZIDANŠEK ŠTEFAN.
Levec n. h. 26 772
ZIDANŠEK MIROSLAV,
Levec n. H. 24 883

Ž

ŽAGAR MAJDA,
Levec 22 762
ŽUŽEJ FRANC,
Arja vas 19 776 639
ŽUPNIJSKI URAD M. B.
776 694
ŽERDONER JOSIPINA
Mala Pirešica 776 449

ŽALEC 063

HMEZAD TOZD HMELJAR,
Bife Vervega
Vel. Pirešica 776 401
KOS FRANC,
Studence 41 776 539
KRAJEVNA SKUPNOST
Ponikva 776 437
NARAKS IVAN,
Galicija 19/A 776 425
MONTANA
Obrat Zaloška gorica
776 439
OGRAJENŠEK ANTON,
Zidarstvo
Velika Pirešica 776 445
VIO TOZD OŠ MIROSLAV
ŠIRCA
— Podružnica Galicija
776 463
— Podružnica Vel. Pirešica
776 521
SZDL Galicija 776 533
AŠENBERGER IVAN,
Železno 5/A 776 543

063 — OMREŽNA SKUPINA CELJE

SEZNAM TELEFONSKIH NAROČNIKOV KONČNE AVTOMATSKE TELEFONSKE CENTRALE

PETROVČE

Zaradi vključitve nove KATC Petrovče bodo telefonskim naročnikom spremenjene klicne številke. Podatki o klicnih številkah za telefonske naročnike, ki so objavljeni v telefonskem imeniku SR Slovenije 1985/1986 na strani 615/616, od 12. septembra 1986 ne veljajo več.

PETROVČE 063

A

AEROKLUB LETALIŠČE,
Levec 25 030
ADRES MARIJA
Levec 82 21 766
ANTLOGA BERTA,
Arja vas 776 674
ANTOLIČ JOŽE,
Dobriša vas 776 263
ARČAN MARIJA,
Kasaze 67 776 254
ARISTOVNIK JOŽE 776 235
ARNŠEK IVAN,
Drešinja vas 59 27 267
ARZENŠEK ADI,
Dobriša vas 776 266
AŠKERC ANTON 776 041
AVBERŠEK KATICA 776 323

B

BELTRAM MARJAN,
Levec 27 970
BOBNAR IVAN,
Levec 73 25 160
BOJADŽIEVSKI JOSIF
776 087
BRAČIČ PAVLA,
Levec 34 28 969
BRINOVEC BOJAN,
Ruše 3 A 776 606

C

CILENŠEK RUDI 776 026

Č

ČATER DUŠAN,
Levec 8/A 22 541
ČEBELARSKA ZADRUGA
Kasaze 17 776 394
ČEH JOŽE,
Drešinja vas n. h. 25 507
ČRETNIK FRANC,
Kasaze 98 776 165

D

DELAKORDA JOŽE
Arja vas 68/A 776 678
DERŠEK IVAN 776 147
DROBNIK ANTON
Levec 24 962
DOBOVIČNIK MARJAN,
Drešinja vas 12/A 28 088
DOBRAJC FRANC
Levec 79 24 674
DOLAR IVO
Drešinja vas 12/B 27 689
DOLŽAN ANTON,
Dobriša vas 52/B 776 278
DOM NINE POKORN
GRMOVJE N. C. 737 190
N. C. 776 251
DOMITROVIČ FRANC,
Arja vas 37/B 776 454
DRAMA VIKTOR, ing.
Levec 25 605
DRAME LEOPOLD,
Arja vas 776 506
DREV
— JANEZ,
Drešinja vas 46 28 448
— MARTIN
Drešinja vas 46 25 320
DROBEŽ PAVLE,
Levec 57 24 990
DROBNAK STANISLAV,
Levec 7 28 677

F

FRIC CVETO,
Levec 84 21 767
FIRŠT STANE,
Arja vas 776 671

G

GABRILO SREČKO,
Drešinja vas 60 26 089
GAJŠEK VIKTOR,
Drešinja vas 45 26 088
GASILSKI DOM,
Levec 25 307
GERMADNIK VILI 776 089
GLUŠIČ
— IVAN,dipl. ing.
Arja vas 776 646
— JOŽE,
Arja vas 52/A 776 590
GOBEC MILAN,
Levec 18 21 896
GODICL DR. LJERKA
prof. 776 473
GODIĆ SLAVKO,
Dobriša vas 61 776 086
GOMINŠEK AVGUST,
Drešinja vas 37 28 650
GORENJAK BARBARA, ing.
Dobriša vas 53 776 218
GODIŠEK KARL,
Dobriša vas 52 776 118
GORŠEK ANDI 776 262
GRADIS GRADB.
MLEKARNA
Arja vas 776 442
GRADIŠNIK KARL, ing.
Dobriša vas n. h. 776 198
GROBELNIK
— JOŽE,
Dobriša vas 776 337
— VLADO
Dobriša vas 776 059
GROBLER IVAN,
Arja vas 37/C 776 535
GRUM ZVONKA,
Arja vas 35/A 776 594

H

HALER FERDO,
Dobriša vas 776 119
HMEZAD
DO AGRINA
TOK MEGA N. C. 711 431
— vodja TOK 711 145
TOZD SADEKS N. C. 711 441
— direktor 712 292
HMEZAD ŽALEC
— TOZD kooperacija ZE
— Kmetijstvo III.
N. C. 776 618

I

INGRAD GIP.
— Kamnolom Liboje 776 215
776 302
INTIHAR STANISLAV 28 788
IRMAN LUDVIK 776 491
IRMANČNIK JOŽE,
Drešinja vas 59 28 681
IVNIK ZVONE,
Drešinja vas 52 27 266

J

JANČIČ
— MARIJA, Levec 3 28 697
— STANE, Levec n. h.
24 280
JANEŽIČ FRANC 776 237
JARH MAGDA 776 223
JANKOVIČ
— DE kmet. III.,
Arja vas 776 270
— Mesnine Celje
Mesnica 776 135
HMEZAD
DO MLEKARNA
Arja vas
— tajništvo direktorja
N. C. 776 611
N. C. 776 611
— vodja komerciale 776 106
— nabava prodaja 776 194
N. C. 776 611
— salakonti 776 219
— služba AOP 776 238
HMEZAD
DO SADJARSTVO
Kasaze 95 N. C. 776 511
— računovodstvo
N C. 776 511
— direktor 776 031
Arja vas 776 411
— DO MLEKARNA,
Levec 19/A 22 662
HRIBOVŠEK FRANC,
Drešinja vas 8 25 509
HRUSTELJ RAFKO,
Levec 24 965
HUDEJ LJUDMILA,
Drešinja vas 33/A 26 605
HUDEJ KRISTINA,
Drešinja vas 8/B 28 559
HUDOVERNIK STANE,
Arja vas 25 776 642

K

KALTNA NADA,
Drešinja vas 12/B 28 680
KAVČIČ DR. BORIS,
Dobriša vas 22 776 062
KAINZ PETER 776 153
KAINZ-RAMŠAK BARBARA
776 013
KEGU FRANC,
Levec 24 977
KERAMIČNA INDUSTRIJA
Libojе N. C. 776 311
— direktor 766 075
TELEGR.: Keramična
TELEX: 33520 KIL YU
KINDELHOFER KURT
776 097
KLEPEJ SREČKO,
Dobriša vas n. h. 776 123
KLINC MARJAN 776 702
KNEZ
— MARJAN, Levec 14/A
25 117
— PAVLE, dr. 776 286
— PETER, dipl. ing. 776 082
KOGOVŠEK MILKA,
Levec 42 28 950
KOMERIČKI
— ANTON 776 462
— JOŽE, Petrovče 105
776 502
— JOŽE, Petrovče 107/A
776 582
KORELC STANKO 776 073
KOSABER DRAGO,
Levec 76 21 129
KOŠEC BERNARDA,
Levec 53 22 754
KOTNIK MARJAN,
Levec 81/A 21 897
KRAJEVNA SKUPNOST
Petrovče 776 610
KRAJEVNA SKUPNOST
Levec 24 977
KERAMIČNA INDUSTRIJA
Liboje N. C. 776 311
— direktor 766 075
TELEGR.: Keramična
TELEX: 33520 KIL YU
KINDELHOFER KURT
776 097
KLEPEJ SREČKO,
Dobriša vas n. h. 776 123
KLINC MARJAN 776 702
KNEZ
— MARJAN, Levec 14/A
25 117
— PAVLE, dr. 776 286
— PETER, dipl. ing. 776 082
KOGOVŠEK MILKA,
Levec 42 28 950
KOMERIČKI
— ANTON 776 462
— JOŽE, Petrovče 105
776 502
— JOŽE, Petrovče 107/A
776 582
KORELC STANKO 776 073
KOSABER DRAGO,
Levec 76 21 129
KOŠEC BERNARDA,
Levec 53 22 754
KOTNIK MARJAN,
Levec 81/A 21 897
KRAJEVNA SKUPNOST
Petrovče 776 610
KRAJEVNA SKUPNOST
Ponikva 776 437
KRISTAVČNIK MARJANA,
Drešinja vas 36/A 28 792
KRISTAVČNIK JOŽE,
Drešinja vas 36 28 580
KRISTAVČNIK MARJAN
776 290
KUČAR ALOJZ,
Mala Pirešica 16 776 545
KUDER JOŽE , Levec 39/A
26 671
KUDER MARTIN, Levec 51
28 751
KUDER TONE, Levec, n. h.
28 952
KUHAR ERNEST 776 418
KUZMAN JELKA
Drešinja vas 28 487

L

LAH MARIJA, Levec 5 28 676
LENARČIČ MARTIN 776 053
LESJAK
— AVGUST, Levec 29 28 587
— OTO, Levec 25 045
— STANE 776 466
LESKOVŠEK KARL,
Levec 72 25 161
LESNINA LJUBLJANA
Prodaj. center Levec
28 923
— Direktor 28 708
— Les in grad. material
27 230
TELEGRAM: LESNINA
LJUBLJANA
— Pohištvo N. C. 28 931
LIKO
Industrija kovinske
opreme
— Rudnik Liboje 776 234
— Profilirka 776 107
LIPOVŠEK ALDO, Levec
28 953
LIPOVŠEK MARTIN,
Levec 62 24 892
LORBEK JOŽE,
Drešinja vass 5/A 28 089
LORBEK HERMAN,
Drešinja vas 12 28 651
LUBEJ OTO,
Drešinja vas 32 28 572

M

MARINČEK ALOJZ,
Levec n. h. 25 086
MARINŠEK PETER 776 258
MAZEJ STANE 776 133
MEDVEŠČEK DR. ADAM,
Dobriša vas 22 776 063
MIKELN
— ANA 776 409
— PETER 776 149
MLAKAR FRANC 776 470
MIRNIK
— DRAGA 776 482
— STANE 28 371

N

NAMA LJUBLJANA, TOZD
VELEBL. ŽALEC
— PROD. CENTER LEVEC
N. C. 26 313
TELEX.: NAMALE
NAGLIČ JANEZ, ing. 776 047
NAPOTNIK SIMON 776 209
NIVO, Čistilna naprava
Kasaze 776 407

O

OGRIZEK DUŠAN 776 690
OSET FRANC, ing.
Drešinja vas 8/B 28 558
OSET JOŽE,
Drešinja vas 42 28 458
OSNOVNA ŠOLA
— LIBOJE 776 275
— PETROVČE 776 319
OZ AVTOPREVOZ MARIBOR,
Poslov. Celje, Levec 36
26 714
26 741
OŽVATIČ VIKTOR,
Drešinja vas 33/B 28 486

P

PALČNIK MIRKO, Levec
24 976
PEČNIK
— ALBERT, Kasaze 134
776 173
— ELA, Arja vas 776 398
— JOŽE, 776 071
PERE ADALBERT 776 069
PEŠEC
— IVANKA 776 495
— JANEZ,
Arja vas 49 776 619
PEVEC
— MARTIN 776 029
— VINKO 776 043
PILIH
— AVRELIJA 776 078
— ANTON,
Levec 44/A 22 654
— IVAN,
Drešinja vas 41 28 459
PIRH KONRAD,
Levec 40 24 964
PLATOVŠEK VASJA,
Levec 22 28 686
PODGORNIK FRANC 776 197
PODMILJŠAK JOŽE,
Servis
Levec 27 527
PODPEČAN IVAN,
Kasaze 70/B 776 271
PODREPŠEK FRANC,
Dobriša vas n. h. 776 255
POSINEK JURIJ 776 201
POSPEH MARIJA 776 058
POŠTA TELEGRAF
TELEFON,
Okence in telefonska
govorilnica ob
delavnikih od 8—15
ure, ob sobotah od
8—12 ure 776 490
POTOČNIK
— EVA 776 163
— MARTIN 776 155
POZD KTO 776 450
PRIVOŠNIK BORIS,
Drešinja vas 29 28 573
PREGELJ BORUT,
Levec n. h. 24 882
PRIVŠEK KAREL,
Dobriša vas n. h. 776 243
PUTNIK FRANČIŠKA 776 578

R

RANČIGAJ VOJKO,
Dobriša vas 776 225
RAND BRUNO 776 307
RAZBORŠEK
— IVAN,
Arja vas 16 776 623
— ZORAN,
Arja vas 53 776 586
REBERŠAK
— FRANC 776 143
— FRANC,
Dobriša vas n. h. 776 115
REJA RADOVAN
Levec 70 28 586
REPINŠEK SLAVKO,
Levec n. h. 28 691

Vransko

100 let gasilstva

V nedeljo, 21. septembra, so na Vranskem proslavili 100 let gasilskega društva in obenem krajevni praznik. Na slavnostni seji skupščine krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij ter predstavnikov gasilskega društva, Občinske gasilske zveze Žalec in Gasilske zveze Slovenije je zbranim najprej spregovoril predsednik sveta KS Vransko Franc Dolinšek. Med drugim je poudaril, da krajevna skupnost Vransko praznuje krajevni praznik 22. septembra v spomin na leto 1941, ko so na Čreti padli pod streli okupatorja prvi partizani. Po predstavitvi krajevne skupnosti je nato govoril še o pridobitvah od lanskega do letošnjega praznika: Adaptirana je bila cesta od glavne ceste do trga Vransko, kar je stalo 25 milijonov dinarjev. V končni fazi je izgradnja avtobusne postaje, za katero pa je še potrebno zagotoviti okrog 13 milijonov dinarjev. Pričeli pa so tudi z gradnjo mostu za vasi Brode Grič, asfaltirali pa naj bi tudi cesto. Naloge na področju telefonije pa se ne odvijajo po programu; uspeli so pridobiti le nekaj telefonskih številk za trg Vransko in naselje Tešova. Letos bi radi še pričeli z gradnjo zbiralnice mleka v Čepljah, obnovo kanalizacije in vodovoda v trgu Vransko. Seveda bodo dela opravili, če bo zadosti denarja. Mnogo so pri tem že pomagali krajani, ki plačujejo krajevni samoprispevek, velik del pa so prispevale tudi delovne organizacije na področju KS, Samoupravna interesna skupnost za komunalo in ceste Žalec, Izletnik Celje in druge. Na seji so podelili plakete in priznanja KS. Plaketi sta prejela Janez Vedenik in Ludvik Pikl, priznanja pa Florjan Slapnik, Alojz Drušković, Peter Ropas, Cestno podjetje Celje in Komisija za socialne zadeve pri KS.

V drugem delu seje je o 100-letnici gasilskega društva poročal predsednik Miha Bogataj. Seznanil nas je, da je bilo društvo ustanovljeno leta 1886, prvi načelnik in organizator pa je bil trgovec in posestnik Simon Oset. Dodal je še: »Ob ustanovitvi so imeli gasilci zelo skromno orodje in opremo in sicer štirikolno ročno leseno brizgalno, pozneje pa so to zamenjali za kovinsko. Prvotno shrambo za orodje so imeli za starim občinskim poslopjem, pozneje pa so kupili šolsko drvarnico ter jo preuredili v gasilski dom.« Nato je govoril o razvoju po vojni in omenil nekatere letnice: leta 1986 so dobili motorno brizgalno Rosenbauer, 1977 nov gasilski dom, 1980 nov gasilski kombi itd.

Ob visokem jubileju je GD Vransko prejelo posebno republiško priznanje, Ludvik Pikl gasilsko plamenico II. stopnje, Jože Bogataj III. stopnje, Boris Košenina in Miha Bogataj republiško gasilsko odlikovanje II. stopnje, Franc Presekar, Avgust Pikl, Franc Kosem in Anton Cestnik pa gasilsko odlikovanje III. stopnje. Plaketo veterana je prejel Karel Pečovnik.

Popoldne je bila na Vranskem še velika parada, na kateri je sodelovalo okrog 700 gasilcev, podpredsednik zbora krajevnih skupnosti občinske skupščine Marjan Sever pa je razvil spominski prapor. 100-letnice GD Vransko se je udeležila tudi delegacija Občinske gasilske zveze iz Križevcev.

Tekst in foto:
TONE TAVČAR

Andraž

Veseli srečanja

Krajevna organizacija Rdečega križa v Andražu je v sodelovanju s krajevno skupnostjo po nekaj letih zopet pripravila srečanje krajanov, starih sedemdeset in več let. Zbralo se jih je kakih petdeset, pripravili pa so jim bogat kulturni program in pogostitev. O srečanju so nam nekateri povedali:

MARIJA ZABUKOVNIK: »Sem med starejšimi na tem srečanju. Letos jih bom dopolnila 82. Srečanje je bilo veselo in hvala pevcem in šolskim otrokom, ki so pripravili program in nas razveselili. Takšna srečanja bi morala biti vsako leto.«

JOŽE MENIH: »Na to srečanje sem prišel z veseljem, saj imamo starejši bolj malo priložnosti za razvedrilo. Tukaj smo se o marsičem pogovorili, zapeli in tudi plesali smo. Da bi bili le zdravi in se drugo leto zopet srečali.«

LOJZKA SEVČNIKAR: »Doma sem iz zaselka Loč in čeprav imam na plečih že 88 let, še sama skrbim zase. Tukaj smo prišli skupaj sami starejši, obudili smo spomine na mlada leta. Tisti, ki so to srečanje pripravili, so nam zares naredili veselje in hvaležni smo jim.«

T. TAVČAR

Polzela

PROGRAM PRIREDITEV ZA KRAJEVNI PRAZNIK — 2. OKTOBER

Sobota, 27. september	ob 8. uri	**TURNIR V MALEM NOGOMETU** (na igrišču pri OŠ)
Nedelja, 28. september	ob 9. uri	**TRIM KOLESARJENJE** (start pred blagovnico)
Ponedeljek, 29. september	ob 19. uri	**DEMONSTRACIJA BORILNIH VEŠČIN** (telovadnica OŠ)
Torek, 30. september	ob 15. uri	**MASOVNO TEKMOVANJE Z ZRAČNO PUŠKO** (strelišče Polzela)
	ob 17. uri	**TURNIR V KOŠARKI** (telovadnica OŠ)
Sreda, 1. oktober	ob 16. uri	**TROJKE V ODBOJKI** (telovadnica OŠ)
Četrtek, 2. oktober	ob 19. uri	**NOČNI TEK** (pred blagovnico Polzela)
Petek, 3. oktober	ob 17. uri	**DEMONSTRACIJA BADMINTONA** (telovadnica OŠ)
	ob 17. uri	**ODPRTJE LIKOVNE RAZSTAVE DARINKE PAVLETIČ-LORENČAK** (razstavišče Komenda)
Sobota, 4. oktober	ob 8. uri	**MARATON V ODBOJKI** (telovadnica OŠ)
Nedelja, 5. oktober	ob 7. uri	**RIBOLOV ZA POKAL KS** (ribnik Preserje)
	ob 9. uri	**SVEČANA SEJA SKUPŠČINE KS** (Dom krajanov) Po seji otvoritev tenis igrišča ob domu Partizan

VAŠ NAKUP OD VIJAKA DO TRAKTORJA

MESEC KMETIJSKE MEHANIZACIJE

od 22. 9. do 18. 10. 1986

Sodelujejo:
— SIP
— TEHNOSTROJ
— CREINA
— OLGA MEGLIČ
— HMEZAD — STROJNA
— HMEZAD — MEGA
— METALKA — BATUJE
— TORPEDO
— GORENJE — MUTA
— MERKUR

POSEBNI POPUSTI!

Hmezad AGRINA

blagovnica ·hmezad·
ŽALEC, TEL.: (063) 713211 ● POSLUJEMO OD 7. DO 19. URE
VSAK DELAVNIK, OB SOBOTAH OD 7. DO 13. URE

Ervin Čas trener reprezentance v Istanbulu

Le kdo bi pričakoval, da bo iz peščice zanesenjakov, ki so pred leti zgolj na ljubiteljski osnovi in z lastnimi sredstvi ustanovili konjeniški klub, vznikel kader, ki se bo povzpel v sam jugoslovanski konjeniški vrh. Dosti vztrajnosti, prizadevanj, odrekanj in nenazadnje finančnih sredstev je bilo treba, da se je Konjeniški klub Gotovlje povzpel tako visoko. Poudariti velja, da je bila družbena podpora ob vsem tem zanemarljiva. Ob vrsti problemov, ki so in še pestijo to gotoveljsko dejavnost, pa se je številnim uspehom na državnih prvenstvih in mednarodnih tekmovanjih pridružilo še priznanje o imenovanju Ervina Časa za trenerja jugoslovanske reprezentance na mednarodnem tekmovanju v Istanbulu, ki je bilo v začetku tega meseca.

V tej vlogi je Ervin Čas popeljal na tekmovanja trojico najboljših z državnega prvenstva v Zobnatici, ki je bilo prve dni avgusta. V reprezentanci so bili tako Milan Milutinović in KK Milicioner Beograd, Jože Štiftar iz KK Maribor in Franc Mesarič s konjem Dragonarjem iz KK Gotovlje. V konkurenci 56 udeležencev je bil uspeh reprezentance izreden, saj je bil Milutinović prvi, Jože Štiftar drugi, medtem ko je bil Franc Mesarič samo z eno kazensko napako dvanajsti, kar kaže na izredno konkurenco.

Uspeha je bil še najbolj vesel Ervin Čas, ki je s tem upravičil izkazano zaupanje, hkrati pa je bila to zanj tudi nagrada za vseh 23 let dela s konji, ki so ga že kot trinajstletnega fantiča pritegnili in navdušili ter jima je odtlej posvečal vso ljubezen in skrb.

Poleg osebnega uspeha je še posebno ponosen na to, da je iz anonimnosti prodrlo ime kluba in kraja, ki je dokazal, da se s trdim delom in voljo dajo tudi v majhnih klubih dosegati dobri rezultati, ki bi bili lahko ob širši družbeni podpori še boljši. Doslej je

le-ta zatajila; morda pa bodo doseženi rezultati premaknili kaj na bolje?

V. Cerovšek

Presenečenje po prvih neuspehih

Čeprav imamo v Žalcu enega najlepših športnih centrov, pa se žal s kvalitetnimi športi ne moremo pohvaliti. Letos pa smo vsaj za eno sezono (upamo, da ne!) dobili trenutno vodilno panogo in to nogomet. Pred leti so začeli s sistematičnim delom pri najmlajših selekcijah in počasi napredovali ter v sezoni 85/86 osvojili brez poraza prvo mesto v občinski ligi, nato pa se uvrstili še v višji rang med solidne slovenske nogometne ekipe, med katerimi so mnoge že nastopale v republiški ligi; Šmartno pa je bilo celo republiški prvak. Sorazmerno pripravljeni so v prvih dveh kolih doživeli pravi šok, saj so najprej izgubili proti Steklarju 3:1, nato pa še doma proti Dravinji 2:1. Mnogi so že videli začetek poloma, ko je prišlo do presenečenja. V tretjem kolu so kot prerojeni zaigrali na Ravnah in premagali Fužinarja 3:1, v četrtem kolu pa doma zabeležili drugo zmago nad Pekrami 2:1.

S štirimi točkami so tako sredi lestvice, predvsem pa so dokazali, da znajo igrati in da po vsej verjetnosti v tej ligi ne bodo vedrili le eno sezono. V petem kolu gostujejo v Dravogradu pri močni Ojstrici, vendar po besedah tehničnega vodje Franca Šarlaha upajo na točko, še posebej zato, ker že po tradiciji bolje igrajo na gostovanjih kot doma. Upajmo, da bo enajsterica žalskih nogometašev čez leta postala solidna slovenska ekipa, to pa je prav tudi do ljubiteljev športa v Žalcu, da bodo ob koncu tedna imeli v sicer praznem športnem centru kaj gledati.

T. Vrabl

Državno prvenstvo v Osijeku

Žalski strelci so že pred državnim prvenstvom v Osijeku več kot uspešno zaključili sezono. Tako sta bila že na republiškem prvenstvu v Ljubljani dosežena dva lepa rezultata z malokalibersko puško-trostav 3 × 20. Ekipno se strelci SD Žalec niso uvrstili na državno prvenstvo, zato pa sta Justin Smrkolj z novim občinskim rekordom 494 krogov in Mladen Melanšek s 490 krogi izpolnila normo za državno prvenstvo. Sedmega septembra je bilo republiško prvenstvo z vojaško puško v Novi Gorici, na katerem se je ekipa v postavi Mladen Melanšek (178), Alojz Klovar (168 krogov) in Justin Smrkolj (161 krogov) uvrstila na odlično četrto mesto. Posamezno je bil Mladen Melanšek z novim občinskim rekordom peti v Sloveniji.

Na državno prvenstvo v Osijeku sta tako odšla Justin Smrkolj in Mladen Melanšek, na katerem je Justin Smrkolj s 500 krogi popravil svoj občinski rekord iz Ljubljane, ki pa ga je nato Mladen Melanšek s 504 krogi še izboljšal. Tako sta bila nato uvrščena na 17. in 20. mesto, med Slovenci pa na 3. in 5. mesto.

Z vojaško puško je streljal le Mladen Melanšek, ki pa je bil zaradi nepravilnih sodniških odločitev prikrajšan in je zasedel le sedmo mesto, moral pa bi biti drugi ali vsaj tretji. Veselje v žalskem taboru je bilo kljub temu nepopisno, saj se je Mladen Melanšek z novim občinskim rekordom uvrstil med najboljše strelce v Sloveniji in Jugoslaviji.

J. M.

Mladen Melanšek (Foto: T. Tavčar)

Predprodaja kart

Vsi na Golte z letno karto

RTC Golte, ki že drugo leto deluje v okviru SOZD MERX, je preteklo sezono uspešno zaključil, na kar je nedvomno vplivala tudi prodaja 2.700 letnih in sezonskih vozovnic v pretekli predsezoni, hkrati pa je to tudi porok nadaljevanja uspešnosti tudi v predstoječi sezoni, na katero so se, kot kaže, temeljito pripravili, napoveduje pa jo že predprodaja letnih in sezonskih vozovnic za sezono 1986/87. Ta bo potekala od 15. septembra pa tja do 30. novembra.

Poleg posvečanja skrbi za zagotovitev zadostnega števila obiskovalcev in združitve gostinskega in žičniškega dela nameravajo funkcionalno obnoviti hotel in očistiti smučišča, v teh dneh pa že izvajajo redna remontna dela na žičniških napravah, zaradi česar nihalka Žekovec ne bo obratovala do 31. oktobra. Poleg kompletne obnove enega teptalca pa bosta v novi sezoni skrbela za urejenost smučišč še dva nova. Pri vsem tem pa zagotavljajo, da so za posameznike in skupine pripravili vrsto novosti: posebne programe smučarske šole, vrtec na snegu, tekmovanja za rekreativce in tekmovalce, turne smuke in tekaške prireditve, izposojali pa bodo tudi smučarsko opremo in garderobo ter nudili servis smučarske opreme.

Za zagotovitev kar največjega števila obiskovalcev uvajajo preko sindikatov nabavo (z naročilnico) dnevnih in poldnevnih kart s posebnim popustom v predprodaji, vanjo pa vključujejo tudi prodajo letnih kart za Golte in sezonskih za Golte—Kope. **Cena letne karte s sliko za Golte je za odrasle 25.000 din, za otroke do petnajstega leta pa 16.000 din, sezonske karte Golte—Kope pa za odrasle 32.000 din, za otroke pa 23.000 din.** Pri teh kartah nudijo tudi možnost obročnega odplačevanja, ob takojšnjem vplačilu pa 25% popust.

Pri sezonski karti samo za Golte s sliko, ki velja od dviga do 30. marca 1987, nudijo pri takojšnjem vplačilu 10% popust, cena zanjo pa je za odrasle 18.500 din, za otroke do petnajstega leta pa 12.000 din.

V redni prodaji po 30. novembru bo cena dnevne karte z gondolo za odrasle 3.000 din, za otroke do desetega leta pa 2.200 din. Poldnevna karta z gondolo bo stala za odrasle 2.200 din, za otroke pa 1.600 din. Za letno karto bo treba v tem času odšteti 40.000 din, za prenosno (brez slike) za delovne organizacije pa 60.000 din.

Akcijo predprodaje bodo vodili referenti za šport in rekreacijo v OZD in večina turističnih agencij, v Žalcu pa IZLETNIK.

V. Cerovšek

Pionirji v teniški šoli

Odkar se je teniška sekcija v okviru TVD Partizan Žalec osamosvojila in ustanovila samostojni klub, je čutiti okrepljeno dejavnost. Ta se kaže tudi v organizaciji teniške šole, ki je bila v začetku septembra. Udeležilo se je je okoli dvajset pionirjev, ki jih je poučeval teniške veščine Silvo Lakner, in deset odraslih pod mentorstvom Milivoja Domjaniča.

V začetku meseca je klub pripravil memorial Vlada Vebra, tokrat že četrtega. Na njem je sodelovalo 13 dvojic, zmagala pa sta Stane Novak in Janez Glinšek pred dvojico Domjanič—Lakner. Tretja sta bila Silvo Lakner in Ivo Verbič.

Konec prejšnjega tedna pa je Nama Žalec pripravil pokal svoje delovne organizacije. To je bilo odprto prvenstvo za posameznike, na njem pa je sodelovalo 26 igralcev, predvsem mladih iz cele občine. Zmagovalec turnirja je bil Stane Novak pred Darkom Zupancem in Jožetom Kučerjem.

V. Ck

Žalski šahisti prvi v Avstriji

Šahovski klub Bistrica ob Dravi pri Spitalu v Avstriji je ob svoji 40-letnici delovanja pripravil mednarodni pokalni ekipni hitropotezni turnir, ki se ga je udeležilo 150 šahistov iz Avstrije in Slovenije. Turnirja so se z dvema ekipama udeležili tudi šahisti Društva invalidov Žalec, ki so v finalu z lanskim prvakom Društvom invalidov iz Maribora v dvokrožnem srečanju v finalu igrali neodločeno 4:4. Ker pa so odločale prve deske in zmage, je Društvo invalidov Žalec z meč točkami Marjana Črepana osvojilo prvo mesto in s tem prehodni pokal. Z doseženim mestom so osvojili tudi pokal v trajno last, za prehodni pokal pa bodo morali igrati še dve leti, če ga bodo obakrat osvojili, jim bo ostal v trajni lasti.

J. G.

Koledar za leto 1987

Že četrtič se pojavljajo preboldski jamarji v slovenskem prostoru kot izdajatelji in ponudniki zanimivih stenskih koledarjev. S prvim, kakor z vsemi naslednjimi, so približali našemu delovnemu človeku delček tega, kar so videli in spoznali po svetu na svojih raziskovalnih ekspedicijah, na pohodih po našem krasu in njegovih globinah podzemlja; s slednjim Turistične jame Slovenije pa predstavlja bogato zakladnico turističnih jam in njihovega podzemljskega sveta, ki omogoča zaradi svoje urejenosti vpogled v skrivnostni svet podzemlja prav vsakemu človeku. Na 36 izjemno lepih barvnih posnetkih je zajeta široka paleta vseh 11 turističnih jam Slovenije, nekaj njenih zunanjih zanimivosti in kot dodatek lepota planin — gorsko cvetje. Vse tvori zaokroženo celoto in daje očesu prijetno sprostitev. Avtor večine fotografij je priznani jamoslovec dr. prof. France Habe, tudi teksti so večinoma njegovo delo, svoje pa so dodali še sami člani kluba. Preboldski jamarji pričakujejo, da bodo, tako kot vedno, tudi letos v OZD in zasebni obrtniki posegli po njihovih koledarjih in jim s tem tudi pomagali uresničiti bližnje cilje. Ob tem velja povedati, da so s ceno izjemno konkurenčni in bistveno cenejši od drugih koledarjev tovrstnega formata. Vse, ki bi te koledarje želeli imeti, pa bodisi da so to organizacije združenega dela, zasebni obrtniki ali posamezniki, se lahko obrnejo na jamarski klub Prebold pismeno ali telefonično 722-128 (063) oz. 21-016.

-OV-

V PRODAJNEM CENTRU nama LEVEC

40 N nama vsak dan kaj novega

GALTEKS

EKSKLUZIVNA PONUDBA PLETENIN ZA VSO DRUŽINO, ŽENSKE IN MOŠKE KONFEKCIJE OBRTNE ZADRUGE GALTEKS

VABLJENI!

do · komunala · p.o. žalec nade cilenšek 5

DEŽURSTVO NA VODOVODU

v času od 22. septembra do 20. oktobra 1986

Po razporedu dežurstev in pripravljenosti bodo dežurni naslednji monterji:

od 22. 9. do 29. 9. MARKO DOLINAR, Griže 35;
od 29. 9. do 6. 10. ANTON JAGER, Prebold 62/a;
od 6. 10. do 13. 10. TONE FLORJANČIČ, Gotovlje 169 (Jedrt);
od 13. 10. do 20. 10. BOGDAN PANTNER, Rakovlje 17/d, Braslovče

Dežurni monter dežura oz. je v pripravljenosti doma v popoldanskem času ob delovnikih ter ob prostih dneh (sobota, nedelja, prazniki).

Prijave okvar se lahko oddajo tudi v nabiralnik pri vhodnih vratih sedeža DO — Nade Cilenšek 5, Žalec.

Sadike mačeh iz uvoženega semana lahko dobite pri Mariji Ambrož Žalec Partizanska 15.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega moža, očeta in dedka

Antona Homarja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, prijateljem, sovaščanom in sostanovalcem, pevskemu društvu in Vladu Rančigaju za poslovilne besede. Prav tako se zahvaljujemo duhovniku Vladu Ruterju za cerkveni obred ter vsem, ki so darovali vence in cvetje ter nam izrazili ustno sožalje.
Hvala vsem, ki ste nam pomagali v najtežjih trenutkih.

Žalujoči: žena Kati, hčerki Marta in Gordana z družinama

V SPOMIN

Mariji Krajnc

roj. ŠMERC

Izteka se leto dni, odkar nas je mnogo prezgodaj zapustila naša ljuba mama.
V oktobru lani se je tiho in skromno, kot je bila vajena živeti, poslovila in odšla tja, od koder je ne prikličejo več ne solze ne bolečina naših src. Ostali so le sledovi njenih pridnih rok ter bridko spoznanje, da smo jo za vedno izgubili.

Hčerka Milena in sin Martin z družinama, sestre Fanika, Slavka, Nežika, Tonika in brat Alojz

V SPOMIN

Mineva drugo leto žalosti in bolečine, odkar si nas, star komaj 21 let, nenadoma in tragično zapustil, naš ljubi sin in brat

Damjan Jezernik

Za teboj je ostala žalost in praznina, a v naših srcih si vedno in povsod z nami.

Najlepša hvala vsem, ki prinašate cvetje in prižigate sveče na njegov prerani grob.

Žalujoča starša in bratje

Ne jokajte na mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
spomnite se, kako trpel sem,
in večni mir mi zaželite.

IN MEMORIAM

10. oktobra mineva leto dni žalosti in bolečine, odkar si izmučen od trpljenja za vedno odšel od nas, naš ljubljeni mož, ati in dedek

Milan Podveržen

Težko je spoznanje, da te ni več med nami, toda v naših srcih boš vedno živel.
Iskrena hvala vsem, ki postojite ob njegovem grobu in obudite spomin nanj.

Vsi njegovi

DA NE POZABIMO

V tem mesecu je bilo veliko govora o stoletnici rojstva našega pionirja letalstva Edvarda Rusjana. Samo sedem let kasneje pa se je rodil naš rojak Ludvik Polak iz Petrovč, ki se je kot vojni pilot ponesrečil na letališču v Novem Sadu 31. maja 1924. Pokopan je na pokopališču v Žalcu, skromni podatki na nagrobnem kamnu pa povedo, da so bili v začetkih jugoslovanskega letalstva pogumni fantje tudi iz Savinjske doline.

Kot zanimivost naj omenimo, da je bil 19. avgusta 1928 v Levcu prvi letalski miting, katerega so se udeležili tudi tovariši pokojnega Ludvika Polaka iz Novega Sada. V Levec so prišli s petimi letali, eno izmed dvokrilnih letal je zakrožilo nad pokopališčem v Žalcu in na gomilo pogumnega pilota odvrglo venec z napisom: Aeroklub Celje — avijatski pozdrav! Med množico, ki je pričakala pogumne pilote na pokopališču v Žalcu so bili tudi bratje in sestre pokojnega junaka. Ob vseh večjih letalskih prireditvah v naslednjih letih so tako nad Žalcem krožila letala in s cvetjem zasipavala grob stanovskega tovariša.

F. Ježovnik

Iz miličnikove beležnice

PRETEPI

Pred gostiščem ŠANCA v KASAZAH

Dne 21. septembra 1986 je prišlo ob 21. uri do pretepa pred gostiščem Šanca v Kasazah, v katerem so bili udeleženi **P. L., K. A., G. P. in G. I.,** v njem pa je bil P. L. huje telesno poškodovan, zato so ga odpeljali v celjsko bolnišnico. Med pretepom so se lotili tudi njegovega osebnega vozila in ga poškodovali. Zoper povzročitelje telesnih poškodb in materialne škode so miličniki podali kazensko ovadbo.

V hotelu PREBOLD

Dne 20. septembra je okoli poldruge ure zjutraj prišlo do množičnega pretepa v hotelu Prebold. Udeleženci so v njem uporabljali sekire, verige in kole. Pretep se je pričel v predprostoru disca in nato nadaljeval pred hotelom. Po posredovanju so miličniki ugotovili, da je bilo v pretepu udeleženo okoli trideset oseb, med njimi jih je bilo precej iz Trbovelj. Rezultat pretepa so bile številne telesne poškodbe in poškodovana osebna vozila na parkirnem prostoru. Miličniki za povzročitelji še poizvedujejo.

Naslednji dan so ob kontroli s svojo prisotnostjo miličniki preprečili ponovni pretep. Pretep v hotelu Prebold so miličniki obravnavali tudi 13. septembra, vendar je takrat večina kršiteljev s kraja že pobegnila.

PROMETNE NEZGODE

Dne 19. septembra 1986 se je zgodila prometna nezgoda na lokalni cesti na Polzeli, ko se je voznica kolesa **Silva Goropevšek,** zaradi vožnje po sredini cestišča, v ovinku zaletela v nasproti vozeči osebni avtomobil, ki ga je upravljal **Ekrem Čatić.** Pri nezgodi se je kolesarka laže telesno poškodovala.

Istega dne se je zgodila ob 17. uri prometna nezgoda na lokalni cesti v Ločici pri Polzeli. Nezgodo je zakrivil otrok, **Blaž Plevčak,** ki se je s kolesom pripeljal na prednostno cesto, ne da bi se prej prepričal, če je ta prosta.

Miličniki so na kraju ugotovili, da je tudi voznik osebnega avtomobila Bojan Gjerek, v katerega se je kolesar zaletel, vozil prehitro, zato bodo v postopek predlagali tudi njega.

Dne 20. septembra ob 9. uri se je zgodila prometna nesreča na regionalni cesti Šentrupert—Letuš, pri odcepu za Braslovče. Zaradi izsiljevanja prednosti jo je povzročila voznica osebnega avtomobila **Ivanka Mejak.** Soudeleženka nezgode **Zdenka Šlatau** je bila v njej laže, njena sopotnica **Marija Radej** pa teže poškodovana.

KRŠITVE JAVNEGA REDA IN MIRU

V Zabukovici

Dne 18. septembra je v popoldanskih urah prišlo do kršitve javnega reda in miru v gostišču STOJKOVIĆ v Zabukovici, kjer je vinjeni gost Avgust Gros razbijal steklenino. Miličniki ga bodo prijavili sodniku za prekrške, prijavili pa bodo tudi natakarico, ki mu je postregla z alkoholno pijačo, kljub temu da je bil vinjen.

Miličniki opozarjajo, da je v zadnjem času vse več tatvin koles in koles z motorjem, ki jih občani nezaklenjene puščajo na neosvetljenih prostorih ob trgovinah in gostinskih lokalih. Storilci kradejo kolesa tudi iz kolesarnic stanovanjskih blokov, zato prosijo občane na večjo budnost ter skrb za svoje premoženje. Hkrati pa obveščajo, da je precej najdenih koles brez lastnikov na PM, kjer jih lahko lastniki z ustreznimi dokumenti tudi dvignejo.

KOMPAS JUGOSLAVIJA

DE ŽALEC

KOMPASOVA ZIMA — bogat barvni katalog že na voljo v naši poslovalnici: preko 100 objektov na smučiščih v JUGOSLAVIJI, FRANCIJI, AVSTRIJI, ITALIJI, ČSSR ter **NOVO** — SMUČANJE V ŠPANIJI!
Možnost bivanja v hotelih, apartmajih, zasebnih sobah. POSEBNI POPUSTI ZA SKUPINE!

Oglasite se in zahtevajte katalog!

V PRODAJI SO ŽE LETNE SMUČARSKE VOZOVNICE ZA GOLTE, SEZONSKE ZA GOLTE—KOPE IN SAMO GOLTE.

Imamo tudi EKSKLUZIVNO prodajo smučarskih sezonskih vozovnic za ROGLO po zelo UGODNI ceni — 18.000 din.
Oglasite se, prinesite sliko in uredili vam bomo vozovnico, ki jo boste želeli.

PRIPRAVLJENE IMAMO TUDI ŠTEVILNE IZLETE PO DOMOVINI ZA JESENSKE MESECE in vas vabimo, da se nam pridružite; ne bo vam žal.

LETNI ODDIH JE TUDI JESENI ZELO LEP.
Z letalom vas vabimo na **SV. ŠTEFAN** po ugodni ceni za 8 dni.

POČITNICE V TUJINI
CIPER, MALTA, TUNIS, KUBA — Varadero

TUDI ZA TUJINO SMO PRIPRAVILI VRSTO ZANIMIVIH KRAJŠIH IN DALJŠIH IZLETOV; PROGRAME LAHKO DOBITE V NAŠI POSLOVALNICI.

STROKOVNA POTOVANJA — organiziramo oglede vseh vrst razstav, sejmov in obiske raznih kongresov. Pokličite nas ali se zglasite osebno in nam sporočite vaše potrebe glede na vašo dejavnost in poslali vam bomo programe.

NE S PRSTOM PO ZEMLJEVIDU — ČASI SO SE VENDAR SPREMENILI! ODPRAVITE SE NA POT Z NAMI!

Organiziramo vse vrste EKSKURZIJ in IZLETOV po domovini in tujini, prodajamo LETALSKE VOZOVNICE po domovini in tujini, ŽELEZNIŠKE VOZOVNICE ter za SPALNIKE . . .

ZA VSE INFORMACIJE IN REZERVACIJE VAS PRIČAKUJEMO NA TEL. **714-155** od 7. do 18. ure oz. osebno v prostorih naše poslovalnice v **NAMI ŽALEC.**

VAŠ TURISTIČNI VODNIK
KOMPAS JUGOSLAVIJA
DE ŽALEC

Udarniško delo njihov vsakdan

Če ne gre drugače, tudi kosilnica pomaga mešati beton

Ko je pred 20 leti zaselek Zavrh v krajevni skupnosti Galicija bil še odrezan od sveta, so tedaj krajani sami zavihali rokave in s pomočjo krajevne skupnosti, komunalne interesne skupnosti in organizacij združenega dela precej spremenili podobo sicer slikovitega kraja. Udarniško delo je za svoj vsakdan vzela tudi mlajša generacija. Bila je sobota popoldan, kosilnica je poganjala mešalec, fantje pa so urejali škarpo. »Razširiti moramo cestišče, da bo po njem lahko zapeljal tudi avtobus. Smo namreč ena redkih vasi, ki še nima avtobusne povezave. Sami smo postavili postajališče, in ko bomo uredili cesto, upamo, da bo Izletnik ugodil našim željam. Doslej smo opravili 1800 udarniških ur in skupaj s strojnimi urami znaša vrednost do sedaj opravljenih del 160 milijonov starih dinarjev,« je ob obisku na gradbišču dejal predsednik režijskega odbora Franci Šmarčan. Dodajmo še, da so sami uredili krajevne napise, izdelal jih je Lojze Podvršnik, nanje pa so zapisali dobrodošli in na svidenje. »Ko bo prvič zapeljal avtobus v našo vas, vas bomo povabili, saj bo to za nas velik dogodek,« je še pristavil Franci Šmarčan.

-jk

Za novo avtobusno postajališče so krajani prispevali les, podobo pa mu je dal Lojze Podvršnik

Klubsko gorsko prvenstvo

Kolesarski klub Žalec bo 12. oktobra pripravil gorsko klubsko prvenstvo na Kale. Start bo ob 9. uri izpred DEM Podlog, proga pa bo dolga tri kilometre.

Hkrati Kolesarski klub Žalec vabi na ogled državnega gorskega prvenstva, ki bo 4. oktobra na Rogli. Organizirali bodo prevoz z avtobusi. Prijave zbira Ana Praprotnik.

V. Ck

70 ljubljanska banka

ZA DEVIZE STANOVANJSKA POSOJILA

Ljubljanska banka Splošna banka Celje obvešča svoje stranke, da ponovno odobrava stanovanjska posojila občanom na podlagi prodaje tuje valute pod sledečimi pogoji:

- **višina posojila znaša 250 % vezane dinarske protivrednosti prodanih konvertibilnih valut:**
- **obrestna mera za posojilo je 9 % letno;**
- **vezava sredstev od tri do 16 let, odplačilna doba posojila je od dveh do 15 let;**
- **posojilo lahko dobijo tudi občani, ki ne izpolnjujejo pogoja poslovnega sodelovanja s Splošno banko Celje, vendar morajo le-ti vplačati dodatno 10 % depozita od zneska posojila za dobo dveh let po 2 %-ni obrestni meri.**

Vsa potrebna dodatna pojasnila lahko dobite v kreditnem oddelku ekspoziture Žalec vsak dan od ponedeljka do petka od 8. do 12. ure, ob sredah tudi od 13. do 16. ure ali po telefonu 712-231.

FOTOKRONIKA

Ob 30-letnici DO Sadjarstvo Mirosan so si številni gostje, med katerimi je bil tudi Andrej Marinc, ogledali plantaže jabolk na Mirosanu.

Foto: TONE TAVČAR

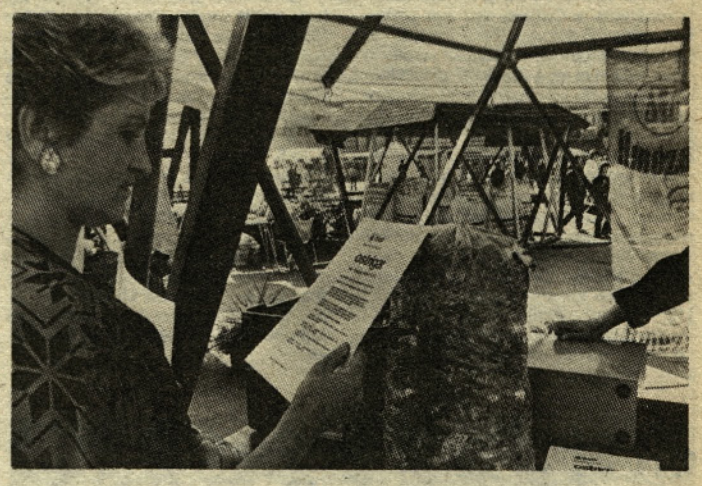

Hmezadova delovna organizacija KZ Savinjska dolina se je na letošnjem obrtnem sejmu v Celju predstavila s svojim proizvodom — gobami ostrigar. Zaradi enostavnega gojenja in vsestranske uporabe v vsakdanji prehrani je zanje na sejmu vladalo veliko zanimanje.

L. Korber

Na krajši slovesnosti so v Žalcu pred dnevi podelili diplome 50 nižjim častnikom prve stopnje. Občinska gasilska zveza je pred tem zanje pripravila tečaj, vsi kandidati pa so morali opraviti izpite. Po besedah strokovnega tajnika SIS za požarno varnost občine Žalec Toneta Grosa bo tako v občini več strokovnega kadra, kar je tudi pogoj za večjo požarno varnost.

T. TAVČAR

»Veš prijatelj, zadnje čase pa res lahko v miru igrava karte, saj imajo naši lovci same obletnice in veselice ter nimajo časa za lov. — Vrzi, sedaj si pa ti na vrsti!«

L. Korber

GRAŠČINO ŠENEK OBNAVLJAJO

Graščina Šenek na Polzeli je bila pozidana v 18. stoletju, že dalj časa pa jo obnavljajo. V njej so dolga leta prebivali starejši občani iz mozirske in žalske občine. Ker pa je postala premajhna, so nedaleč stran pozidali sodobno depandanso, v katero so nato preselili starejše ljudi. Ker je bilo treba graščino temeljito obnoviti, je načrte izdelal Razvojni center Celje v tesnem sodelovanju s spomeniško službo. Tako je prišlo v notranjosti do velikih prezidav, vse pa ustrezajo sodobnim normativom za bivanje starejših ljudi.

T. TAVČAR

Hmezad AGRINA
blagovnica ·hmezad·
ŽALEC

Vaš nakup od vijaka do traktorja

Vaš nakup od vijaka do traktorja
POPOLNA IZBIRA
Vaš nakup od vijaka do traktorja
Vaš nakup od vijaka do traktorja

VAŠ OSKRBOVALEC
Hmezad
AGRINA